

Om tidningen är obeställbar eller
om adressaten begärt eftersändning
på grund av definitiv avflytning, vill vi ha tillhaka tidningen
med uppgift om den nya
adressen. Till: POLARHUNDEN
c/o Kurt Andersson
Annelund
740 46 ÖSTERVÅLA

MASSBREV TILL.....

JUHLANDER STIG

BOX 3312 HELGÖ
790 30 INSJÖN

2000151000

Fossum släder för "nordister" och nomekörare.
de enda på marknaden som tillverkas av Hickory.
(Jag vill påstå de håller en mansålder)

Säljs i Sverige endast av

Box 150 830 19 Storlien
Tel. 0647/70336

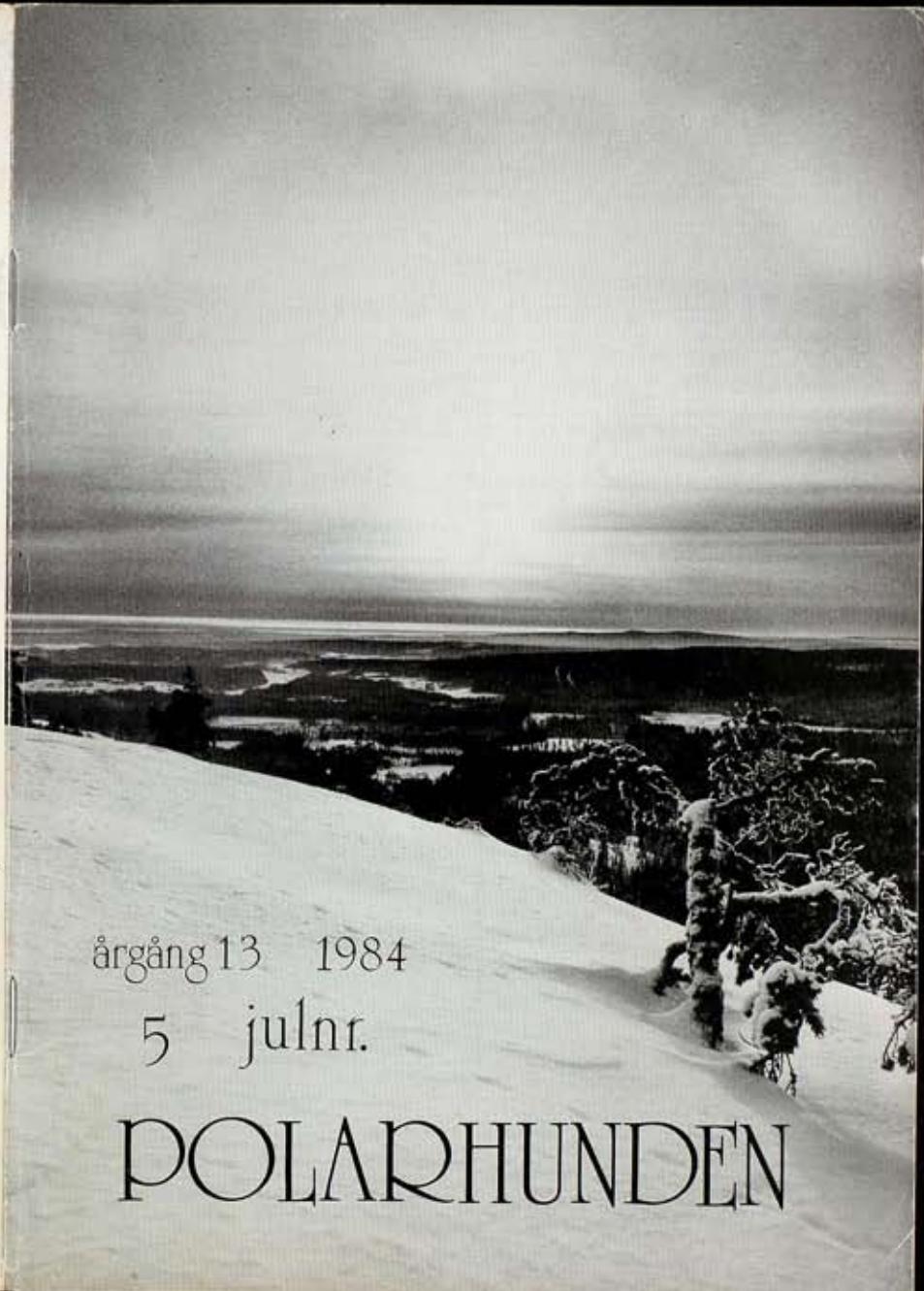
Skriv efter broschyr.

årgång 13 1984

5 julnt.

POLARHUNDEN

POLARHUNDEN

ISSN 0282-1478

POLARHUNDEN är en medlemstidning för Svenska Polarhundklubben. Tidningen ska i första hand vara en informationskälla med rapportering om kommande och genomförda arrangemang och tävlingar i klubben.

Tidningen ska också ge en information om de polara spetshundraserna samt om hund och friidrifter i allmänhet.

Tidningen utkommer med 5 nummer per år någorlunda jämnt fördelat över året. Februari, maj, augusti, oktober och december.

Tidningen distribueras till medlemmar i Sverige och övriga Norden, samt till djursjukhus och andra institutioner med hundanknytning. Insläp ca 1.200 ex.

Tidningens adress:

POLARHUNDEN 830 19 Storlien

Redaktion: Tel 0647-703 36

Ansvarig Utgivare: Stig Juhlander, Helgbo, 790 30 Insjön

Redaktör: Wille Carlsson, Box 150, 830 19 Storlien

Övre Norrland: Anders Andersson, Topasvägen 8
970 20 Konkuskulle

Övriga Sverige: Distriktssekr.
Annonser: Mats Jansson, Box 1002, 740 21 Järliåsa

Vinjetter: Lars Holm, Orsa
Tryckeri: H. Erikssons tryckeriservice AB, Sandviken

Ämning Formredigerare, Översätt.

Annonser i **POLARHUNDEN**

Textsida: 1/1 sida 1/2 sida 1/4 sida
500 kr 300 kr 200 kr
Omslagets 4:e sida 600 kr 300 kr 200 kr
20 % rabatt lämnas på fem på varandra följande annonser.

Annonser manus
sändes till:

Medlemmar erbjuds fri radarsönering.
Begränsad längd. Manus skickas skriftligen
till redakturen tillsammans med t.ex. med-
lemnummer.

Material till redaktionen:

Sändes till Redaktionen.

Redaktionen mottarackammat material om polarhundar, friidrifter och berättelser och resultat från aktiviteter m.m som kan vara av intresse i **POLARHUNDEN**.

Vi förbehåller oss rätten att sovra bland materialet samt att rätta och förkorta inslagna artiklar.

Bilder emotas tasckoms. Det ska vara skarpa och kontrastrika bilder i svart-vitt eller färgdu. Namn på bilderna. Om materialet delas in return sätta ange detta.

OMSLAGSFOTO:

FJÄR OMSENIDET I NJURUDDA
SÖDER SUNDSVALL.
FOTO: H.C.

1985 års utgivningsdagar för Polarhunden

NR 1 Prestopp	1 feb.	kommer	1 mars
NR 2	9 maj		8 juni
NR 3	18 juli		21 augusti
NR 4	15 sept.		16 oktober
NR 5	15 nov.		19 december

SPHK:s Postgiro nr. 397245-2 OBS! (Får ej användas för medlemsavgifter)

POLARHUNDKLUBBEN

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN är den enda officiella rasklubben för de stora speshundraserna. Alaskan Malamute, Grönlandshund, Siberian Husky och Samojed.

Klubben är medlem i Svenska Kennelklubben som specialklubb.

Svenska Polarhundklubbens målsättning är att arbeta för att bevara de polara spetsarnas särart och att skapa förutsättningar för en livskraftig och god släp av polarhundar i Sverige.

Klubben arrangerar draghundstävlingar av varierande art, klövjetur, kurser och andra aktiviteter där polarhundarnas särart kommer till sin rätt.

Klubben arrangerar också officiella utställningar med certifikat.

Vi har idag cirka 1 000 medlemmar fördelade över hela landet, med en naturlig förspridning mot norr.

Klubben är indelad i 6 distrikts: Övre Norra, Nedre Norra, Gävle-Dala, Mälardalen, Södra distrikten och Västra distrikten.

Se vidare under styrelsefunktionärer

Svenska Polarhundklubbens styrelsefunktionärer

Ordf: Stig Juhlander

Helgbo

Vice: 790 30 INSJÖN Tel 0247-700 64

Sekreterare: Ingrid Hans

Almo 85

790 34 Siljansnäs. Tel. 0247-226 89

Kassör: Frank Ouchterlony

Hantavik 130 35 INGARÖ Tel 0766-275 65

Kontaktmän till distrikten:

Övre Norra: Jan-Erik Blomkvist Tel 0798-203 18

Nedre Norra: Birte Lundin. Tel. 0661-610 55

Gävle-Dala: Kristina Strand Tel 0241-224 49

Mälardalen: Olli Rockström Tel 0223-520 87

Södra: Olli Green Tel 0433-126 63

Västra: Wanje Gustavsson Tel 031-26 55 84

SPHK:s rasklubbar – Sveriges enda officiella:

Alaskan malamute: Ulf Kronudd

Svartorp 380 65 Degerhamn Tel 0485-601 33

Grönlandshund: Leif Dahlberg

Ubby Jumkil

755 90 Uppsala Tel 018-35 80 2

Samsöjd: Ingegerd Petersson

Mossvägen 28 B

770 73 Garpenberg Tel 0225-204 63

Siberian husky: Nikl Hjeltn

Västjärn 5546 *

820 71 Ilbo Tel 0650-420 60

Tävlingssekreterare:

Sylvia Ingmarsom
Rönnäs 214
793 00 Leksand. Tel. 0247-301 04

UTSTÄLLNINGSSKRETERARE:

Lennart Ståhlé
Moränvägen 1, 740 34 Skuttorp
Tel 018-35 24 31

Medlemskap:

HEDERSKAP I KLUBBEN INHÄLLES
GENOM ATT TA KONTAKT MED INGREDER
HANS ALMO 85, 790 34 SILJANSNÄS
TEL 0247-22689

Årsavgiften är 140:- För familjemedlem
30:-

ledare

SPHK går mot en ny vintersäsong. Det är ju utan tvärtan så att vi som sysslar med polarhundar, lever upp när vintern kommer. Sommaren är ett påtvängat uppehåll i vår hobby. Kärror, vagnar, cyklar och klövjeväskor i allt åra, men nog skall det helst vara snö runt en polarhund.

Jag vill ta upp några aktuella frågor inför säsongen. Först det här med tävlingar med icke registrerade hundar. SPHK är ju en specialklubb för polarhundar i Sverige, och som sådan arbetar vi med registrerade hundar. Registrering av hundar inom en ras skall ju vara en garanti för att hunden är vad den utges för att vara. Det vill säga rasen, utan främmande raser i stamtavlorna. Den registrerade hunden skall kunna användas till avel inom sin ras, utan att man behöver befara icke rastypiska avkommor. Detta skall givetvis SPHK arbeta för. Vi arrangerar olika typer av tävlingar för att få en mättstock på hur vi lyckas med aveln. Vi tävlar också raserna emellan och det tror jag är viktigt. Man kan då få en bra uppfattning om hur raserna utvecklas. Att det sedan finns personer som vill experimentera med korsningar av rasen är ju inte så konstigt, men, de måste ta konsekvenserna av sitt experimenterande. De kan ju inte begära att en seriöst arbetande klubb skall ge dem sitt stöd.

Sedan har vi SPHK:s förhållande till andra hundklubbar. SPHK har ju av SKK godkänts och fått uppdraget att fungera som specialklubb för polarraserna i Sverige. Detta försöker vi göra efter bästa förmåga. Vi har en rasklubb för varje ras, där duktiga och kunniga mäniskor, valda av rasgruppen, har att tillvarata respektive ras' intressen. Med kännedom om hur det svenska s.k. hundsamhället är uppbyggt – med SKK som högsta instans – tror jag att det här är den enda lösningen. Polarraserna är för smä för att kunna hävda sig var för sig, men tillsammans i SPHK är vi 3 - 4 ggr, så starka, och på så sätt kan vi få gehör för våra krav och förslag. Om t.ex. 25-30 Alaskan Malamute-ägare tycker någon ändring vore bra för rasen, tror jag att det blir svårt att få något gehör för det, men om SPHK går in med en väl genomvetad motion till kennelfullmäktige, är jag ganska säker på att det går bättre. Alltså; rasklubbarna arbetar för raserna och i slutändan stöttar vi varandra i SPHK. Detta system tror vi på och SKK som vill ha alla polarhundar i Sverige under ett tak är nöjda. Alla borde vara nöjda, men icke, Siberian Huskyklubbar i Norge, Finland och Danmark kommer plötsligt med skrivelser till SKK och vill ändra och ställa efter andra mönster.

SPHK är alltid öppen för samarbete med polarhundorganisationer i andra länder, men vi vill gärna att de accepterar vårt system och respekterar det.

SPHK har inom Sverige ett bra samarbete med andra specialklubbar, både vad gäller tävlingar, utställningar och andra aktiviteter. När det gäller diverse slädhundsklubbar, är vi väl lite tveksamma, med tanke på korsningsavtal och tävlingar om stora penningpriser.

Jag hoppas att sämjan och lojaliteten inom SPHK skall bestå, och att vi skall vinna förståelse och respekt för vår organisation, både inom och utanför Sverige.

Med hopp om en fin säsong för SPHK

Stig Juhlander

Red.har ordet...

VIKTIG INFORMATION TILL ALLA MEDLEMMAR

- 1.När ni flyttar och för ny adress måste ni meddela Ingrid Hans, Almo 85, 790 34 Siljansnäs. Tel: 0247/22689. Även om ni längst inte får någon tidning så hör ni er till henne om ev.fel i adress el.likn. RING EJ TILL WILLE CARLSSON.
- 2.Hell varje nummer får jag material som fyller en hel A4 pårm inkl.bilder. 90% är handskrivet. Ni kan också begeja av mig att jag på min fritid ska sätta och rörskriva detta. Här ni ingen egen skrivmaskin så kanske kompisens eller granänen har. Handskrivna brev är ofta svårslästa och fel kan uppstå. I fortsettning går alla sådana brev i retur.
- 3.Brasrepresenteranta hjälper gärna till med utskrift av artiklar och innsändare. Annonsermännen och kortare meddelande kan textas.
- 4.Jag har fått mina pikar om detta med manusstopp och utgivningsdagar. Vad jag menade var att MANUSSTOPPET är EXAKT och utgivningsdagen är ungefärlig. Alltså plus/minus 5 dagar.
- 5.Ja, nuvarande är allt bra. Vi har begått den första färden med hundarna i fjällen. Lemmatt Lindqvist från Åland var uppe med 7 hundar, hitlockad av mitt löfte att minn hade kommit och det var fullt körtart. Förutom på högfjället. Samma kväll han anlände bärjade en hård vind blåsa så snön för ner i dalarna, därefter blev det 5 grader varmt. Vi satt hemma och deppa.
- 6.Till slut packade vi alldärna och drog iväg med bil till Storulvän. Bära eller berista. Vi skulle köra näme så det kanske skulle gå längre. Det blev en 5 mil lång färd på uteslutande harsmark. Vi mötte en vandrare och han sade häng och näg efter oss.
- 7.Vi tyckte det faktiskt gott bra, trots snöbresten, väderet strålande och hundarna hett gata i ett drå. Vi kom hem den 14 nov. och den 15 skickade jag denna tidning till tryckeriet.
- 8.Till er i nedre landsändan vill jag säga: Ha en trevlig hjul. Det blir dåligt med omö i år. Till allihop önskar jag ett gott slut på året.

Wille Carlsson

INNEHÅLL

GRÖNLANDSHUND	5	Protein för härt arb.hundar	30
SAMOJED	6	Omkörningsregler	33
Danmarkresan och om inom.	7	Dödsmarschen	34
Ur Dagboken	10	Holländsasongfunderingar	37
Sekr.har ordet	13	Julhälsningar	38
Tävlingskalendern	16-17	Hundintryck från Canada o Alaska	41
Blandhundar	18	Annonser	54
Siberian Husky	19		
Sepp	24		
Belford drag....	26		
Coronavirus	28		

GRÖNLANDSHUND

Äntingen har grönlandshundägarna börjat diskuterat rasens framtid. De tre punkter som kom fram vid mötet i Hammaröskog anser jag är en bra grund att börja på.

Jag anser att alla djur som används i avel ska ha fått bedömningen "utan ansärkning" efter att ha genomgått höftledsröntgen. Om våra illusioner stämmer att grönlandshundrasen har bra höfter i snitt, räcker denna åtgärd för att hindra en försämning. Om illusionen däremot spricker när vi mer systematiskt börjar röntga höftlederna på våra hundar måste vi ta till helt andra och mer radikala grep för att bevara en frisk stam av avelshundar. Men tills vidare räcker det att röntga alla föräldradjur.

Utsättningsmässigt räcker det med en 2:a i öppen klass som merit. Det vore bra att utestända en kompetent draghund från avel därför att dess framgångar ligger i dragsparet och inte i utställningsringen. Avel med utställningsmeriter som främsta urvalsinstrument kan tämligen snabbt förstöra bruksegenskaperna hos grönlandshunden. Vi måste ta varning av huskyns utveckling, där den dragintresserade delen av huskyfolket haft ett helvete att reparera skador på rasen som uppstått genom utställningsavlarnas härjningar.

Nej, gott folk. Det är i selen som en grönlandshund ska meritera sig. Det är inte en enskild gren som ger de goda dragegenskaperna, utan en sängd samverkande arvslinje. Därför måste varje tilltänkt avelsdjur användas som dragare innan det släpps fram i avel. Helt ska också avelsdjurens föräldrar och syskon undvikas i drag för att man ska få en bra uppfattning om vilka dragegenskaper man kan förvänta sig hos valparna efter en planerad parning.

Vad göra? Jo, första steget är att ta bort alla okördta hundar och liknaså bort grupper av duglinger ur aveln. Det skulle ske om vi t.ex. krövde ett enskelt dragprov på ca tre mil på två varandra följande dagar.

Eftersom rasen är så liten kan vi inte i början ha alltför stora krav så att avelsbasen blir för liten. Risken för inavel är ändå stor.

Genom att hela tiden ta bort den näststa delen av grönlandshundpopulationen ur aveln, kommer rasens bruksegenskaper att successivt förhållas.

Dessutom bör vi gå somma väg som huskyklubben när det gäller systemet för valphänvisning. Där varje uppfödare måste redovisa avelsdjurens dragmeriter, HD-status och utställningsresultat. Nästa stege är att successivt höja kraven på avelsdjur så att de förhopningsvis om 10-15 år börjar likna det som vi menar med en bra grönlandare. Hundar som orkar mer än ett par mil om dagen. Då har vi vänt utvecklingen mot en slagkraftig och dragkraftig ras av grönlandshundar. Ur skudarna från bygeln har försunnit, och där de som uteslutande håller grönlandshund för sällskaps skull får finna sig i att bruksegenskaperna premierar.

Vi behöver också en omfattande dragprövningsverksamhet för att få en uppfattning om grönlandshundrasens arbetsförmåga i start. Men mer om detta en annan gång. Nu ska jag ut och begå vinternas slädpromenör.

Vi ses på fjället!

Göran Löveborn. Koskullskulle den 28 okt.1984

SAMOJED

Ulrika Domskys Engelskinsporterade hane Zoxx Iberis white bear född 13/4-84 e GCh Zoxx Katedzski u GCh Zoxx Iberis Snowflake.

RASKLUBBEN FÖR SAMOJED I SPHK ÅRSNOTE 1984 11 10 SALA

- § 1 Ingegärd Pettersson hälsade alla välkomna och förklarade mötet öppnat.
- § 2 Mötet beslöt godkänna dagordningen, samt tillägget att mötet var behörigt utlyst.
- § 3 Mötet valde Kurt Hamstedt till ordförande och Gun Andersson till sekreterare.
- § 4 Mötet valde Björn Forselius och Leif Andersson till justeringsmän tillika röstr.

Forts. på sid. 47

Danmarkresa och om inseminering

av Birgit Hillerby

En resa till Danmark i sommar bjöd på många trevliga möten med samojeder och människor.

Först och främst ville jag besöka de hundar som jag siktat dit. Jag blev imponerad över att se deras utveckling. En av de är DK CH Explorers Quality Choice, kallad Kokie, ägare kennel Sammie. Han var helt värdig sin BIS titel från förra året. Det viktigaste var dock att han verkar vara lika säker nedrävare som sin fader Cochise och med samma fantastiska temperament gentemot andra hanhundar.

Sammies kennel har för övrigt flera hanhundar och det var inget gröll mellan dom. Det var fantastiskt roligt att besöka en kennel med så många pensionerade hundar. Flera av gamlingarna gick omkring som de ville och såg ut att haiga all världens visdom och hade därfor överseende med de ungas upptåg.

Hos kennel Kaisa som importerat Explorers Universal Soldier kallad Viktor och nu senast i sommar IceStar dottern Explorers Gold Morning Star kallad Goldie, bodde vi och kom på det sättet närmare hundarna. Den mest intressanta här bland hundarna var utan tvekan USA importerade hanen Sir Jonah of Banff. Hemma i Sverige gick nämligen vår Lady Jane och väntade valpar efter en lyckad inseminering med Jonah.

Jonah har klarat av det danska språket mycket bra men visade stor uppskattnings när vi talade amerikanska med honom. Det är en stor omställning att vid 3 års ålder byta land och språk, men det hade inte bekommits honom något. Han såg ut att ha bott hos Kiraten och Folmer hela sitt liv. Marde Waard, som sagt honom tidigare, förhoppningar var att de skulle slska hans personlighet lika mycket som hon hade gjort. Efter att ha levt ihop en vecka så var även vi helt förälskade i honom.

Att se honom varje kväll vid nattrastningen i en närbiljig park leta upp igelkottar och bärta hem den var en upplevelse. Han är också en underbar lekkamrat till Goldie och är mycket färtjust i valpar.

Vi träffade även valpar efter honom och de varbara sköna, avelsresultatet är mycket lovande. Jonah har nu två cert och väntar bara på att komma i pöls igen för att avsluta championatet. Han har redan titeln BDSG från Tyskland.

Under tiden som vi var där så kom det matal från södra Tyskland angående parning med Jonah och en tik importeras från Mjaerumshögda kennel i Norge. En av de väntande valarna kommer att senare åka till Danmark.

Insemineringen som sköttes av veterinärerna Jens Klitsgaard Danmark och Catharina Lindhe Sverige har väckt stor uppmärksamhet i Danmark med bl.a. en helsidesartikel i en av dagstidningarna. Ett av problemen med insemineringen var att hitta rätt dyr på löpet för att utföra den på, där hade vi mycket stor hjälp av Cochise som trots att han är kastrerad fortfarande talar om när det är dags för parning. Ytterligare en hanhund fick bekräfta dygnet för säkerhetens skull, då en inseminering medför extra kostnader och en utebliven dröktighet alltid är en besvikelse.

Intresserade valpköpare hade hört av sig från hela Norden samt USA och Yugoelvavien.

Den 23 juli kom nu de efterlängtade valparna, 3 tikar och 1 hanhund. Hanhunden vid namn Royal Enterprise, kallad Royal och tiken Royal Choise Lady kallad Lady ska stanna hos oss och förhoppningsvis bli lika trevliga som sina förlädrar. De övriga två tikarnas hem valdes att bli hos John Peters USA och Tuula Hämäläinen Finland. Båda ägarna har redan ejkliva hämtat sina valpar hos oss.

Förhoppningarna på kullen har varit så stora att om bara en bråkdel av dem uppfylls så blir alla parter nöjda.

För övrigt kan sägas att det är enligt uppgifter första gången som inseminering skett på samojed men blir troligen inte den sista.

Inseminering öppnar helt andra valmöjligheter inom aveln, speciellt om man kört fast och har svårt att finna någon lämplig partner inom naturligt räckhåll.

I framtiden så kommer säkerligen importer av hundar från länder med karantänsvång att minska kraftigt. I dag så importeras hundar och trots att de många gånger ganska snart visar att de inte har något större avelsvärde så fortsätter ägaren att använda den i hopp om att en stjärna ska födas på bekostnad av kanske många undermåliga valpar.

Om resultatet vid en inseminering inte blir vad uppfödaren hoppats på, så kanske ytterligare ett försök görs, men sedan får det troligen vara nog och valet kommer i stället falla på någon annan parningspartner. På det sättet får kanske en hanhund bara ett par chanser i stället för som vanligt är idag ett tiotal chanser.

Jag kan bara rekommendera andra uppfödare att prova samma sak som vi har gjort för att komma fram med nya kombinationer samt att få in nya linjer. Even om det medför högre kostnader. Kontakterna med veterinärer o.s.v. har varit enormt positivt samt det enorma stödet från många inom samojedvärlden för ett lyckat resultat.

Ett samarbete över gränserna och mellan olika kennlar är idag fullt möjligt och ger en tidigare oanad avelsbredd för rasen i framtiden. Är det någon som är närmare intresserad av inseminering så hjälper jag gärna till. —

Ch Explorer's Lady Jane.
BIR i Uppsala 1984

Sir Jonah of Banff
foto den 6/2-84 i
Dansk

STAMBOK DEL 2

Jag kommer att i början av nästa år (1985) att trycka del två av Stamboken för Samojed. Den kommer att innehålla registrerade hundar för åren fr.o.m. 1981 t.o.m. 1984 + röntgade hundar + kennelannonser + berättelser. Därför efterlyser jag att få lämna: Kart på hundar födda 81 - 84 samt även på aldyr som ej varit med förrut. Kart på hundar som meriterat sig inom bruk, utställning, eller drag m.m. Jag vill gärna ha in artiklar om Samojeden och Kennelannonser/Vinnarannonser. Det kostar 100:- för en helida, 50:- för halvida, 25:- för kvartssida. Sänd ett material (lägg annonspengarna i samma kuvert som annonsen) till undertecknad senast den 1 februari 1985. Häfte/boken blir i A4 format med bra tryck och kommer att kosta ca 35:-. Ulrika Dotzsky, Pl. 8037, 791 95 Falun. Telefonnr. 023-314 22

Nya championat under året, uppgifterna hämtade ur Hundsport.

Such Explorers Uncas S-30675/82. Norduch Explorers Reegan S-12992/81.
Such Släbodens Agnew S-61029/81. SoFuch Explorers Victoria S-47419/82.
Such Timjami SF-66206/82. Such Zyklomens Quarterflash S-22186/82.
Such Bäregrårdens Nito S-42300/82. Such Explorers Xplosive Flame S-10141/83.
Such Jenathan Poljana S-F-3405K/80. SoFuch Explorers Star of Icydawn S-32610/81.
Such Cecilia SF-47341/81. Such Apollon S-18076/82.
SoFuch Anukin Felix SF-192600/79.

ur dagboken

Jag och hundarna befinner oss i nedre Sarvesvagge i Sarek. Det är hög fart på hundarna. Jag har fullt jobba att hålla med på skidorna. Vi passerar nära en renvaktarstuga, de saktar inte farten, unnares brukar de gärna vilja stanna och lämna mig ner vid stupor och kåtor i tron att vi är framme för dagen.

Kommen en bit bortom Skilletjäkkå så har det från branten uppe i fjäll- et vorit ett snöskred det senaste dyget. Jag stannade hundarna och tog fram kikaren och spejade upp i branten. Jag såg genast 6 döda renar och vid en av dem ett svart djur. Längst upp i branten där snön börjar ser jag spår av renarna som troligen själva utlöst raset och dragits med. Jag ryks plötsligt omkull när hundarna sätter iväg. I fallet får jag kikaren i huvudet och en stav under mig som blir krokig. Jag släpar efter i tolklinan omkring 50 meter innan jag kommer på benen igen. Då är hundarna galna, trotsigtvis var det en järvtid ett av kadavren. Den nedgående solen ligger rakt mot så jag ser inget däråt.

Jag väntar slädien på ände och läser ned att köra ner en reservskida. Sedan tar jag upp till kadavren medan hundarnas vrål ekar mellan dalnidorna. Vid en ren ser jag tydliga spår av järvtid och en ränna i snön visar att hon släpat renen en bra bit. Renarna har nästan alla benen brutna, som de fått i fallet utför fjällsidan. Står ett tag och funderar på att ta lite kött till hundarna, men vägar sig mot att skulden för det inträffade. Hundarna kommer uppför slutningen med den kultsjälpta släden efter sig, och jag åker ner för att möta dem. De är fortfarande galna mot en punkt vid den nedgående solen, renarna bryr de sig inte om. Jag stirrar mot solen så ögonen rinner men lyckas inte få se något. Troligen är det järven de känner vittning av. Till slut får jag Lucas, lederrunden, att vända ner mot dalbotten igen, och jag kan tippa upp slädien på medarna. Sedan blir det iväg så der tärades i ögonen av fartvinden. Vid en bärkrav i 2 km från kadavren finner jag en utmärkt tältplats och jag beslutar att stanna för dagen. Kanske får jag se en järvtid i tidig morgontimma.

Dagen efter.

Såg ingen järvtid. Försvag mig. Vaknade av ett flåsljud som for runt runt. Låg väl i en minut och undrade vad det var. Till slut stack jag ut huvudet i tilltoppeningen och såg Midtja som kommitlös och sprang runt tältet utav bara glädje. De andra hundarna satt enbart och stirrade färgt på henne. Jag lockade till mig henne och fick sedan igång köket och kröp därefter ner i sovsäcken igen för att invinna den goda värmen. Var sedan och spejade uppåt renkadavren, men såg ingenting, för nu hade jag den uppstående solen rakt i ögonen. Jag skrattar gott åt min egen otur och börjar packa med hög fart, för uppåt bland topparna börjar det blåsa hårt och snön står ut som moln från bergskummarna. Jag vill komma ner i Tarradalen innan det brakar löst på riktigt. Det är hven sista dagen man får köra med husai i Sarek och man har tänkt hålla på det. Vi lägger in högsta växel.

Längre ner i Tarradalen kommer jag i snack med ett gång lappar, och jag nämner om renarna. Jag frågar mig när jag kör vidare för de skulle allt på rovdjurens och lyssnode inte alls på min förklaring.

Wille Carlsson

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

INBJUDAN TILL

POLARHUND-SM 8 - 10 FEBR

SPHK har i år liksom 1983 förlagt SM för polarhundar i Los, som ligger 5 mil väster om Ljusdal i Hälsingland.

Plats: Startplats Hembygdsgården i Los

Tävlingsdagar: 8/2 fredag Nome (3, 6, 10 spannklasser)
Nordisk 1-spann herrar
Nordisk 2 - 3-spann damer

9/2 lördag Nome
Nordisk 1-spann damer
Nordisk 1-spann juniorer

10/2 söndag Nome
Nordisk 2 - 3-flerspann herrar

Startavgift: En dag: 50 kr Två dagar: 75 kr Tre dagar: 100 kr

PM: TävlingsPM sänds till alla anmälda

**Anmälan och
bokning av
inkvartering:** Senast 15/1 till:
Börje Wilhelmsson
Marmorstigen 20
196 33 Kungsängen

Inkvartering: Värdshuset Lokatten Los
Pris 210:-/dygn, vilket innefattar 3 mål mat/dag
och logi med egna sängkläder i 4-bäddsrum.

Frågor: Börje Wilhelmsson 0758/756 35 (arb. 0760/ 920 00)
Sylvia Ingemarsson 0247/301 04

KEY RACE

(Högenergifoder)

Stenkvarns AB

Ränäs 762 00 RIMBO
Tel: 0175-612 40

Innehåll:
Kött, animaliskt fett, vete, kom, soyavägeljol, ris, havre, druvsocker, venegrodd, mjölkpulver, brögrörsjöt, bensint, salt, vitaminer, aminosyror, spiselment och mineraler.

VITAMINER

Vitamin A	6000	IE per kg
Vitamin D ₃	600	IE per kg
Vitamin E	100	mg per kg
Vitamin B ₁₇	0,03	mg per kg
Niacin	20	mg per kg
CA-Pantotensat	10	mg per kg
Riboflavin (B ₂)	5	mg per kg
Pyridoxin (B ₆)	5	mg per kg
Tiamin (B ₁)	3	mg per kg
Folsyra	0,3	mg per kg
Biotin (H)	0,15	mg per kg

6 mån garanti från tillverkningsdagen

TILLSATTA SPÄRELEMENT

Jod, järn, kobolt, koppar, mangan, zink och seleen.

ANALYS per 100 g foder

Proteiner	33 %
Fett	12 %
Vätsk	3 %
Kohydrierat	33 %
Mineralaminer	9 %
Därav	
Kalcium	1,6 %
Fosfor	1,2 %
Vatten	10 %
Summa	100 %

Energivärde ca 1750 KJ (430 KCAL)

UTFODRINGSANVISNING

Hundens vikt

Under 10 kg	100—260 g per dag ca	1—4 d
10 kg	200—390 g per dag ca	3—6 d
15 kg	260—420 g per dag ca	4—7 d
20 kg	300—460 g per dag ca	5—8 d
25 kg	350—540 g per dag ca	6—10 d
30 kg	400—600 g per dag ca	7—10 d
35 kg	475—660 g per dag ca	8—11 d
40 kg	500—720 g per dag ca	10—12 d

1 dl KEY RACE Hundfoder = 65 g

Utdringsanvisningen är endast en vägledning då förbrukningen är högt varierat mellan olika individer och deras aktivitetsgrad. **UTFODRA ALDRIG** nyfiken hatt motsonerande hund, avvata minst 1 timme.

KEY RACE är ett sveriskt HÖGENERGI-foder (hetfoder) av basisk kvalitet med allmän användning för alla hundar utom konkurrens- och hundprövningar, endast avsett för mycket aktiv hundar, som draghundar, hopploppshundar, jakthundar, hårarbetande brukshundar och till hundar som vistas ute under den kalare årlängden.

Fodret kan direkt vara chassiessamt till vanliga saldkapskunder.

Fodret rekommenderas serveras torrt, eller tillsatt med diskad mangnöt vatten, som omg. bör serveras.

Förvaring: torrt och svart, ej över normal rumstemperatur.

STENKVARS AB är ett företag, som medvetet har undvikit snödig och kostsam hyrskrat. Vi har satsat på en enkel och säker process teknik, vilket betyder att med stora lön, vi har goda pris. Att vi har goda priser gör att vi kan erbjuda marknadens senaste lagliga priser, och det utan att ha höga frakter på närmaste kvalitet.

Sekreteraren

Ett förtysligande

SPHK skickade i våras in en skrivelse till Lantbruksstyrelsen, där vi önskade få en komplettering av djurskyddslagen angående hundkojors isolering samt bindande av hund.

Vi påpekade att polarhundägare har svårt att följa den nu rådande djurskyddslagen på just ovan nämnda områden.

SPHK ansåg att isolerade hundkojor väl fyller behovet av skydd mot regn och blåst, samtidigt som hundarnas vinterhärdighet bibehålls. (Tidigare stod att isolerade kojor var ett krav för hund som bor ute)

Vidare önskade SPHK att polarhundar i samband med tävling eller längdfärd, tillåts kopplas i kort köppel under bar himmel, vid räster övernatningar och motsvarande. (Tidigare fick man ej ha hunden bunden i kort köppel mer än 1 tim.)

Resultatet av denna skrivelse blev att Lantbruksstyrelsen och SKK, godkände de förslag som SPHK framfört.

se s. 4 sid. 30 av Polartunden

Ingrid Hans

Fa OKY-LOOK kommer från 1/1 1985 att ingå i Stenkvarns AB.

Detta innebär att Fa OKY-LOOK försvinner, alla produkter kommer dock att finnas kvar, under produktmärke OKY-LOOK

Välkommen gamla och nya kunder till Stenkvarns AB

Tillverkning av Key Hundfoderprogram.
Tillverkning, import och export av draghundsutrustning
för aktivt utefolk under produktmärket OKY-LOOK,
grossist—detaljist

Stenkvarns AB

Ränäs 762 00 RIMBO
Tel: 0175-612 40

ÅRSMÖTET 1985

Nedre Norra distriket hälsar alla välkomna till årsmötet i **BYE RAST**

PROGRAM: 25 – 27 januari.

Fredag	Samling under e.m. Middag. Under kvällen tid för rasklubbsdiskussioner etc.
Lördag	Frukost 10.00 Nordisk stafett för distriktslag, 5-mannalag Lunch 14.00 Årsmöte Middag Trevlig samvaro. Videofilmer visas 20.00 Dans
Söndag	Frukost 10.00 Nome-stafett för distriktslag, 5-mannalag Lunch Avslutning, prisutdelning
Vi håller till vid Bye rast camping, 38 km norr Sundsvall utefter E4 och 18 km söder Härnösand. Bye rast ligger endast 50 meter från E4 och är väl synlig	
Stugor kan hyras. 30:-bädd/natt. Husvagnsplatser och tältmöjligheter. Gott om träd för uppbindung för hundar. Frukost och middag finns att tillgå	
Anmälan	Senast 31 december till Erik Niemelä, 0611-310 97, eller Bitte Lundin, 0661-610 55.

Hjärtligt välkomna!

Strax innan tryckning av tidningen blev platsen för Årsmötet åndrad, Alltså inte som tidigare annonserats i Bergesforsen utan vid Bye rast.

"Spåret vi följde sträckte sig som ett slingrande band, nedtryckt i det vita täcket till vär ett par fots djup av snöskor, hundar och toboggans. Hundarnas ryggars voro i jämhöjd med snön på båda sidor av spåret, där granarna degnade och unghöjdhörnan stodo böjda som bågar under snömassorna. Stigen var hård och den tungt lastade toboggan kvejd och böjde sig, där den följde trampdynornas långa rand in genom idemärken".

UR Lägereldar Längsden
av Harry MacFie

Två bilder från Åke Krintedal i Boden. Den vänstra visar Barro-Nanu vid SM i Hälänen 1959. Den högra är från SF:s stuga i Katterjauré. Grön, Bill och Sib. Humkyn Storm skall till att transportera ner en person som brutit benet.

Mikael Stålbergs pigga hundsyn vid en färd i Jämtlandsfjällen. Färdens gick kring Lucia -83. Observera fotogenlåmpan som hänger på sidan av släden. Den tände Mikael på kvällerna och lät hänga ute bland hundarna på natten. Foto: Mikael Stålberg

Harald Solberg före start, tredje dagen vid Norska mästerskapen -83, som han vann. Ivrigut att komma ivrig ur Crazy (Zeros Drago-Arctic Trails Åsby).

Foto: Anhjörn Erdal-Anse.

TÄVLINGSKALENDER SÄSONGEN 84/85

DATUM	TÄVLING	PLATS	KLASS	ARRANGÖR	INFO / ANNOLAN
8/12	SUDERSALOPPET	TÅRENDÖ	NONE, NORD, FRISTIL	SPHK	Göta Sandström 0978/20125
8-9/12	UNGDOM, TRÄFF, TRÄN, TÄVL.	LÄNGSHYTTAN	NONE, NORD	SPHK	Ingrid Sandberg 0225/60344
15/12	GARDEMEN RING RACE	GARDEMEN	NONE	SPHK	Norak Hundekjörerföb. Erik Niemelä 0611/31097
28-29/12	UPPTAKTSTÄVLING	LAXSJÖ	NONE, NORD	KONSVINGER HK	
5/1	KONGSVINGERLÖPPT		NONE	SPHK	Kristina Strand 0241/22449
5/1	CUP GÄVLE-DALA		NORD	MALMEN BHK	
6/1	MALMENS		NONE, NORD	SPHK	Anders Juhlander 0247/00925
12-13/1	HÄLGBODLOPPET CUP	INJUSÖN	NONE, NORD	SvSHK	Peter Martensson 0643/21124
12-13/1	STAFFETT 0 ARSMÖTE	ÖSTERSUND	NONE, NORD		Janne Nordin 0243/25963
19/1	CUP GÄVLE-DALA	BORLÄNGE	NORD	SPHK	Keld Nielsen 0371/91023
19/1	TÄVLING	GISLAVED	NONE, NORD	SPHK	Keld Nielsen 0371/91023
20/1	(UTSÄLLNING)	GISLAVED		NSHK	15/12 NSHK, Postboks 29 3081 Holmestrand Erik Niemelä 0611/31097
24-27/1	NSHK VINTERSAMLING	BURLI	NONE, NORD	SPHK	
26-27/1	STAFFETT 0 ARSMÖTE	BYERAST-SVARVARBÖLE	NONE, NORD	NEANDSLJAN BHK	
27/1			NONE, NORD	GÄVLE BHK	
1-2/2	DM GÄVLE-DALA	FALUN	NONE, NORD	SPHK	Kristina Strand 0241/22449
2/2		PITEÅ	NONE, NORD	PITEÅ BHK	
3/2		HEDEHÖRA	NONE, NORD	HEDEMORA/SÄTER BHK	
3/2	BOZITALÖPET			GRENLAND HK	Norsk Hundekjörerförb

8-10/7	SN POLARHUNDAR	LÖS	NONE, NORD	SPHK	Börje Wilhe Immon 0758/77635
10/2	ASELE	NONE, NORD	ASELE BHK		
10/2	SÄVSJÖ	NONE, NORD	SÄVSJÖ BHK		
16-17/2	DM	E SKILSTUNA	NONE, NORD	SPHK	Veijo Ahonen 0122/80078
16-24/2	SN	SOLLEFTEÅ	NONE, NORD	BHK	Folke Isaksson 0620/14519
23-24/2	HEDEFJÄSTANS 50KM	E SKILSTUNA	NONE, NORD	SVSHK	Veijo Ahonen 0122/80078
23-24/2	ÄLGSJÖ TRAIL	FILIPSTAD	NONE, NORD		Hans Lövgren 0590/11486
28/2	FINNMARKSLÖPPT	400 KM	ALTA	Finnmärkstöpkommittén Postboks 2228	
2/3	JÖTKALÖPPT 2X45 KM	ALTA	NONE, NORD	SPHK	Hagnus Lagerfeldt 0633/30302
2-3/3	VIKINGDRÄGET	GÄLLÖ	NONE, NORD	BHK	Kristina Strand 0241/22449
2-3/3	FÄBBODRÄGET	BORLÄNGE	NONE	OSLOMARKA TK	SUM OVAN 0241/22449
9-10/3	LASSEDRÄGET	BORLÄNGE	NONE, NORD	SVSHK	Göran Granström 08/629003
9/3	SKJELLBREKA SWEEP STAKE	LÄSSEKROG	NONE, NORD	SPHK	0591/20769
9-10/3		FREDRIKSBERG	NONE, NORD	HALMEN BHK	Jan Gustavsson 0247/30104
15-17/3	NM		NONE, NORD		Sylvia Ingarsésson 0640/41254
31/3	MALMEN		NONE, NORD		
28-31/3	AREDRÄGET	STÖRLIEN	NONE, NORD	BHK	1/3 Bo Nilsson 0640/41254

Självförtärt hems det gles tävlingar men alla vill inte ha gratis akt lam.
Förslök att uppföras et att anträgt på platsen om SPHK:s tävliggående.

Blandrashundar

Att ifrågasätta "blandrashundar", om det nu gäller avels- eller tävlingsverksamhet, tycks vara en känslig fråga. Det finns en bra huskystam, inte minst då i Sverige, vilket ju utställningen i Lassekrog gav gelägg för. Varför då börja med inkorsning av andra raser och på sågot 10-tal år försöka ändra på rasens tusemärga ancor? S.H. korsas nu med Alaskan Husky, vorstet o.s.v.

Stamboken är en hämn bevis på härkomst, ålder, vaccinationer m.m. och ett veterinskriv med tävlingar och utställningar. Här blir det med "blandrashundarnas" handlanger? Vem skall bestyrka rätigheten av, att den är rätt hund, som ställer upp till tävling. För att göra kontrollen rättvis varför inte på "oppna tävlingar" försök få bort allt uppvisteande om stambok och andra "handlanger" — och endast veterinskrivitiga bundarna. Sv.SHB och SPHK:s mästerskap, som bestämts endast för stambokfonda hundar. Likaså kräver SBK stambok åt sina tävlingar. Vid 1983 års fjällång var det ett spann "polarhundar", som nekades starta för två av sina hundar, p.g.a. att vaccinationsintyg saknades. Utställningsverksamheten för blandrashundar?

I en del artiklar har framkommit tvivel om vissa USA-importers renzasiher. Även jag tycker, att avkommor efter dessa importer skiljer sig markant från standardtypen av racinghundar. Det finns hundar (nu 13 mänader gamla) som är 64–65 cm höga och i en del fall har en utpräglad "snipnos". Jag har även sett S.H. med vippörön och baksporrar.

Hösten 1981 var i Rovaniemi ett seminarium med Harry Dunlop. Vi var ett sällskap från bl.a. Kiruna och Boden som åhlade honom. Dunlop visade diabildar på sina avelsförbör för att få fram snabba tävlingshundar. Sista bilden visade "slutresultatet", en hund som mera liknade en vinthund än en Siberian Husky. Frågor ställdes där till H.D. om hur man förstör med "papperen". Svaret blev — att det var upp till var och en att ordna den saken. Mer än en av åhörarna konfunderades över hans "oppna svar".

Jag vet om en tik, som är inköpt från Norge, hårstammande från Dunlops uppfödning. Jag har under en fjällång i maj i år haft tillfälle att studera nämnda tik. Den har tunn päls, hårdare muskler, svansen bär intill mellan benen som på en vinthund, och den är dessutom väldigt skygg. Tiken är mycket arbetsam, "ligger på" hårt i selen med sänkt huvud helt olikt andra huskies. Enligt min uppfattning så är tiken helt rasotypisk. Jag hoppas att ågaren intar illa upp över min beskrivning. Tiken har dock statvanliga — men nog verkar dess unsprung dunkelt.

Det är att hoppas, att uppfödarna av raslämningar S.H. — A.H. är så pass artiga, att dom inte faller för frestelsen att falskregistra valpar, som går till försäljning. Det vore förordande för rasen S.H. Mindre seriosa uppfödare har dessvärre alltid förekommit. Jag har själv en gång på 40-talet vid köp av en schäfer räköt ut för "falsk stora trol". Ett annat exempel är stambokfonda grönlandshundar med blå ögon. Här råder val inget tvivel om, att det är korsting med S.H. Om fallen är "medvetet", så är det oförrorligt, att sedan sälja valparna som renrasiga grönlandshundar. Om andra uppfödare liksom polarhundarnas skulle börja med inkorsning av andra raser, blev det rena "anarkin" inom hundaveln.

Är det inte risk vid "ett elitänkande" och massuppfödning av valpar, att känslan för hunden som individ försinner — och i stället hunden kommer att betraktas som en härdeexplorerad föbrukningsvara. Hundar som ej placeras i "toppspannet" går i bästa fall till försäljning — eller avlivas. En av orsakerna till nuvarande situation är nog prispengarna. Skall vi till varje pris efterlämna hundköarna i Alaska. Hur många här egentligen möjlighet att vara hundköpare på helid? SHK med i huvudsak det nordiska körssättet är dessutom stor konkurrent om "hundkärsjälarna" — en konkurrens som inte förekommer i Alaska.

Sv.SHK har blivit en klubb endast för nomeköpare i tävlingssammanhang — en utveckling som jag förutspått. Nordisk körssätt och turköring har kommit helt i skyndan. Den finns huskylägare som endast äger 1–3 hundar, och som aldrig har tankt sig ett större antal. Det är bra att SPHK finns som motvikt och kan tillvarata "allas" intressen. Dessutom finns spannköpare, som aldrig deltar i tävlingssammanhang utan endast har hundarna för turköring. Som exempel i Boden 6 stycken med ett hundantal på 4–7. I Skellefteå finns 5 spann (varav endast 2 st deltog i gång i tävling -84).

Det jag framfört är mina egna funderingar och synpunkter — andra kan givetvis ha helt motsatt uppfattning.

För att propagera för rasen S.H. i ändra sammanhang än nomekörföring så deltog jag i årets SM i nordisk köring i Kiruna arrangerat av SBK. Jag ställde upp med tre huskies i flerspannklassen 30 km. Det gick bättre än väntat, men det var ibland slitsamt i de tunga modulerna med 70 kg last.

I brevkontakt med Einar S. Pedersen brukar jag hålla honom informerad om "blandrashedebaten" i Sverige. Det var Pedersen som anskaffade mig den första huskyn (-57). Jag vill avsluta med citat ur hans senaste brev. Pedersen säger: "Det är en skam att alla blandraser lanseras som polarhundar och slädhundar. Den Siberian Husky är en så perfekt slädhund, att det är helt onödigt att blanda upp med andra raser." Pedersen påpekar att det fortfarande finns bra uppfödare av rasen S.H. i Alaska. Bl.a. av Earl Norris och hans hustru.

Åke Kristedal

SIBERIAN HUSKY

Sveriges Siberian Husky-ägare är fortfarande överens!

För drygt tio år sedan samlades ett antal aktiva Siberian Husky-ägare till ett diskussionsmöte i Stockholmstrakten. Man ville diskutera rasens särprägel, dess historia, dess standard, dess mentalitet, dess tidigare tävlingsprestationer och dess framtid i Sverige.

Deltagarna var överens om att rasen har en ovanligt enkel historik jämfört med många andra raser. De sibiriska slädhundar som i början av 1900-talet, genom sina suveräna tävlingsprestationer fick sitt genombrott i Alaska, ligger till grund för rasen och den skrivna rasstandarden.

Man insåg alltså på ett tidigt stadium att dessa hundar måste vara världens snabbaste och uthålligaste renrásiga slädhundar. Nu gällde det att försöka bevara dess unika egenskaper. Man insåg även att det i Sverige fanns mycket goda möjligheter att lyckas med den uppgiften. Dels för att rasen anlände hit så sent (det gav oss möjligheter att studera andra ländernas Husky-populationer och se hur deras avelsinriktning format rasen) och dels för att landets Husky-ägare var så entusiastiska och så rörande överens om att bevara rasen som en konkurrensduglig slädhund.

Det första steget blev att agitera för slähdjurstävlingar (Nome-style). Det andra steget blev att försöka bilda ett kompetent avelsråd. Det var nog här de omtalade motsättningarna började. Inte för att de aktiva Husky-ägarna plötsligt blev oense, utan därför att Polarhundklubben inte ville tillståda varje sätt att avelsvara Siberian Husky-sektion.

Efter några års tid med många långa diskussioner och ett och annat hetsigare grål, var splittringen inom klubben ett faktum. Flertalet av de nämnda Husky-entusiasterna satsade på en självständig rasklubb (Svensk Siberian Husky Klubb) i vilken man genast bildade det efterlängtade avelsrådet. Demna klubben lyckades mycket bra och gjorde en enorm insats för Siberian Huskys utveckling i Sverige.

Till Sverige importerades på ett tidigt stadium funktionsdugliga Siberian Huskies från USA. De kom från välkända uppfödare som inriktat sitt avelsarbetande på att producera bra renrásiga slädhundar till tävlingsköring. Förlädradjuren till dessa hundar har varit framgångsrika på tävlingsar och är välkända bland Siberian Husky-folk. Dessa hundar och deras avkommor har visat oss vad en Siberian Husky kan prestera i tävlingsspåret och har genom detta varit till stor nytta för rasens utveckling.

Samtidigt som dessa aktiva entusiaster kämpade för rasen utanför den officiella rasklubben, ryckte denna upp sig. Svenska Polarhundklubben arbetade idag vidare och flera medlemmar satsade all sin tid och energi på att utveckla och förbättra klubben. Utåt sett uppattades ofta situationen som en splittring inom rasen Siberian Husky. Så var det egentligen inte. Båda klubbarna arbetar för att bevara rasens särart och vill genom att anordna olika aktiviteter stimulera intresset för att på ett riktigt sätt utnyttja hundarnas förmärliga egenskaper. Det var kanske bara det, att man arbetade på så olika sätt inom de båda klubbarna och hade svårt att förstå varandra? Så här i efterhand kan konstateras att även Polarhundklubben har gjort enorma insatser för Siberian Huskys utveckling i det här landet. Se bara på alla proffsig

arrangerade slädhundstävlingar av varierande art, som klubben anordnar. Och märk att vi genom klubbens nuvarande uppdelning äntligen har fått vår efterlängtade Siberian Husky-sektion, där vi kan avgöra rasens angelägenheter själva. Och det bästa av allt: Sveriges aktiva Husky-ägare är fortfarande överens! Detta visade sig på det diskussionsmöte som hölls den 1 september 1984 efter klubbens ordinarie sommarmöte i Hammarskog. Vi satsar på att bevara rasen på det sätt som den från början gjort sig känd för att vara - en snabblöpande, uthållig arktisk slädhund.

SPHKs rasklubb för Siberian Husky/Maria Karlsson

REGIONALA MÄSTERSKAP FÖR SIBERIAN HUSKY VINTERN 1985

I höstnumret av "The Racing Siberian Husky" presenteras vinterns mästerskapstävlingar i region Norden. I sprintklassen har Rick och Barbara Petura valt Nordiska Klubbmästerskapen för Polarhundar som går i Fredriksberg i Sverige den 15-17 mars 1985 med Svenska Polarhundklubben som arrangör. Tävlingen presenterades i senaste numret av Slädhunden tillsammans med reglerna för nominering av mästerskaps-tävlingar.

På medeldistans gäller Polarhundlopet som går på Hardangervidda i Norge, preliminärt den 1-3 mars 1985, över 180 km med många klasser och alla körtillar. Tävlingen är öppen för registrerade hundar. Arrangör är Norsk Polarhundklubb.

På långdistans har man valt Gausdal Maraton som planeras gå över ca 180 km i 6-spann och ca 270 km för öppen klass den 14-17 mars 1985. Alla hundar får vara med. Tävlingen blir reklamfinansierad liksom förra året och de tävlande får dela på ca 35 000 kronor i priser.

Urvalet kan förefalla konservativt. Särskilt i sprintklassen finns flera bra tävlingar att välja på. En och annan ana: väl att vinterns stora drabbing kommer att utkämpas på Finska Mästerskapen i Jakobstad.

På mellandistans finns inte så många att välja på, om man skall hålla sig mellan 120 och 240 km längd. Närmaste konkurrent var nog Palvanjärvi Maraton i Finland med 2 X 70 km.

Det finns inte heller så många långdistanslopp (över 240 km) att välja mellan. Nordic Maraton var säkert en stark konkurrent medan Finnmarkslöpet antagligen föll bort på grund av ett lägre deltagarantal.

Lopp som Jotunheimlopet och Ålgsjö Trail med en total distans på 80-90 km får nog betraktas som långa sprintlopp, fastän många vill kalla dem medeldistanslopp. Tävlingar med orienteringsinslag, av Fjälldragets typ, har sällts bort eftersom andra faktorer än hundarnas prestationer spelar en ganska stor roll.

Man får hoppas att huskykörarna ställer upp i mästerskapstävlingarna för att visa både toppen och bredden hos Siberian Huskyn i Norden. Till nästa vinter hoppas Rick och Barbara på förslag till mästerskapstävlingar från alla som kör Siberians här i Norden.

Peter Winberg

20

Rapport från symposiet i Uppsala om ärfligt betingade sjukdomar hos hund.

Symposiet pågick i tre hela dagar varav jan deltog under en dag. Under lördagen behandlades förekomst, nedärvtning och bekämpning av ärfligt betingade sjukdomar i ögon och övriga organ-system samt risker förknippade med matadoravel och avel i små populationer.

Glaukom (grön starr) är den enda ögonsjukdom som har konstaterats på Siberian Husky. Effekten av glaukom är ett förhöjt tryck på ögat, ett förstorat öga och är oftast mycket smärtsamt. Blir ett öga angripet så är det andra också drabbat inom sex månader. Glaukom är en sjukdom som vanligen upptäcks så sent som i fem till sju års åldern men kan även komma i två till tre års åldern. Hur det nedärvtas vet man ännu inte. Vi i rasklubben ska försöka ta reda på vilka hundar som drabbats och vilka linjer som ligger bakom dessa.

SH nämndes inte angående sjukdomar i övriga organ-system. Det innebär nu inte att våra hundar inte kan få ärfligt betingade sjukdomar i t.ex. hjärta och lever utan det betyder bara att vi ska vara observanta på om det dyker upp, så att vi kan stopp en spridning i tid. Det är en sak som alla mest hjälps åt med. Rapportera sådana fall till rasklubb och avelsråd. Befrånande höftledsdysplasi (HD) så finns det inte många fall dokumenterade som har det och ingen anledning till oro, men det är också mycket få som läter röntga sina hundar så ovissheten är stor. Ett önskemål vore väl att fler skulle HD röntga sina hundar så vi fick mer klarhet.

Sist den här dagen höll P-E Sundgren sin föreläsning angående risker förknippade med matadoravel samt avel i små populationer. Det var den här punkten som intresserade mig mest. Han var av den uppfattningen att man ej ska bygga upp aveln inom en ras på för snäv avelsbas, är också motståndare till hård in- och linjeavel. Centralverkan av inavel är gendubbling. Använt försiktig linjeavel med urval istället för stark inavel där 50% fixerade gener är max. Det går att nå längre än 50% med försiktig linjeavel.

Vidare bör man avla på två individer i varje kombination för att minska inaveln i nästa generation. Minst 70 tikar och 20 hanhundar måste användas för att inte avelsbasen skall bli för snäv.

Vidare ansåg han att en hanhund aldrig bör användas mer än 1/4 av det totala antalet reg. hundar under ett år. I SH fall ett 50-tal valpar, sen ska den hunden avelstoppas. Det bör också finnas minst 30 avkommebedömda valpar efter en hund innan den släpps upp i ringen för premierung till utställningschampion. I övrigt bör man givetvis ta bort felaktiga individer ur aveln, samt att ingen egenskap är så viktig att man enbart ska avla på den.

Dessa regler syftar till att förhindra ärfliga sjukdomar. Han betonade också vikten av samarbete mellan uppfödare för att nå framgång med avelsarbetet, något somför övrigt också Charles Belford betonade när han var på besök här i Sverige. Han ansåg att just det dåliga samarbetet uppfödare emellan i USA bidrog till rasens nergång.

Detta är bara en del av vad som behandlades under en mycket intressant och lärorik dag, men det här ovan var väl som behandlade vår ras, Siberian Husky

Lasse Erickson

IN SÄNDARE

I förra numret av Polarhunden hade Ulf Kronudd synpunkter på polarhundars utseende och Lombards artikel om Siberian Husky. Han hade översatt ett avsnitt ur ett häfte av Lee och Mel Fishbeck där de beskriver skillnaden mellan en racinghund och en frakthund. Den här sammanställningen kan samtidigt ses som deras beskrivning av vissa skillnader mellan en Siberian Husky och en Alaskan Malamute.

Mel Fishbeck har också gjort en direkt jämförelse mellan de här båda raserna och den kommer här i förkortad version.

"Siberian Huskyn är för mig en mindre polarhund med stor elegans. En bra SH ser aldrig stor ut oavsett hur stor den egentligen är. Benstomme, päls, kropp är allt nättligt tilltaget. Den är mättlig på alla sätt utes när den sätter i väg med en fart och med så flytande rörelser att ingen annan registrerad ras kan matcha den.

Alaskan Malamute är en stor polarhund med stor massa och beslutsamhet. Ett bra exemplar ser aldrig liten ut oavsett hur kort den egentligen är. Benstomme, päls och kropp är allt överdimensionerat. Den är stark och aggressiv på alla sätt utes under långvarigt snabbarbete där den är något klumpig, tung i rörelserna och visar att den föredrar sin naturliga gångart - trav. Den malamute som kan springa med siberians är ingen malamute för mig. Den som däremot drar med beslutsamhet och svällande muskler så att buken släpar i marken, som släpar i väg bilar som den bundits vid och möter andra hundars opposition med ett djupt, olycksbådande, mullrande mörrends - det är en Alaskan Malamute."

Till slut hoppas jag, som Ulf Kronudd, att ingen missförståd Lombards artikel i Polarhunden nr 3 och tror att en SH skall ha tändsticksben. Det trodde vi kanske på 70-talet här i Sverige, innan vi sett hur konkurrensugliga, racing-SH såg ut i verkligheten.

Nils Hjelm

Norrmannen Einar Kristen Åasen, en av Nordens absoluta toppförare i största spannklassen. Ledarkundarna är Svea Zeros Cider x Zeros Milky Way och Skalleröds Point Arrow Igloo Pak's Cindy To x Skalleröds Chica! Foto: Sedolf Slettli.

SPHK - prylar

SKOTERKÄNGA
"BORE"
STORL. 36-48

65:-

TOPPLUVA ACRYL
MELLANBLÅ 20:-

SPHK-BROSCH 10:-

COLLEGIETRÖJA
GRÅ, S, M, L, XL

T-SHIRT STL 3-7
VIT MELLANBLÅ 25:-

75:-

22 x 12 cm 10:-
9 x 5 cm 3:-
TYGMÄRKE 9 x 5 cm 15:-

JAG KÖR HELLRE
HUNDSPANN

DEKAL 50 x 10 cm 15:-

SVENSKREM
30 cm 10 ST 30:-
50 cm 6 ST 30:-

HAKE 6 st 25:-
STL. 0-1

TORE ÖHRBERG
PL. 1444 790 15 SUNDBÖRN

SEPP

av Dr.Charles Belford
översättning Inger Robins

Under många år har oron ökat bland Siberian Husky-ägare och slädhundsförare vad beträffar Siberian Huskys arbetsförmåga, som den framställs i standarden och hur den standard tolkas av en del SH-klubbar och utställningsinriktade SH-ägare.

Originalstandarden som min far upprättade, tillsammans med fyra andra personer, har ändrats åtskilliga gånger för att anpassas efter nyckerna hos några få, vilka jag misstänker var mer intresserade av att tjäna pengar på rasen, än av att bevara dess arv som världens bästa slädhund. Det var inget fel på originalstandarden. Hade man hållit fast vid den skulle rasen vara mycket bättre än vad den är i dag.

De slädhundsförare och SH-ägare som startade SEPP-programmet kommer från Östra USA varifrån SH:n sprids sedan Seppels haft den med sig från Alaska. De här mänskorna har sett och kört många av de hundar som Seppala tog till New England och vet vad de kunde prestera. De fyra utvärderarna i SEPP-gruppen har faktiskt 180 år sammanlagd erfarenhet av siberian och alaskan uppfostring och racing. Det är gruppens sammäntiga uppfattning att det fortfarande finns en del verkligt bra SH för att kunna bilda en genetisk pool genom vilken vi ska kunna återskapa rasens racingkvalitet. Dessa resultat har inte varit närsiktliga de senaste 25 åren förutom de SH som Dr Lombard kört i sitt blandspenn. Så sent som 1978 var Amminstone 6 av hans 14- eller 16-spenn registrerade SH. Det är värt märkt att få fram SH-slädhundar av världsklass utan att överträffa standardens ramar.

SEPP-testet går till så att hundarna körs i två på varandra följande dagar. Första dagen består spennet av sex racing huskies av världsklass vilka går längst fram i spennet. Längst bak, närmast vagnen går de sex SH, som skall bedömas. Täthundarna fungerar som en mätstock vad beträffar rörelser, hastighet och uthållighet. Orsaken till att de SH som skall bedömas placeras längst bak i spennet är att utvärderarna skall ha dessa hundar så nära sig som möjligt så att de syns bäst. Beträffande antalet så anser man att sex provhundar är vad man maximalt hinner överblivka per körtur.

Distansen första dagen är bara 4-5 km eftersom vi förstod att en del av de hundar som anmälde inte skulle ha en chans att klara testet - antingen beroende på dålig kroppsbyggnad eller brist på kondition. Vi hade visserligen ställt krav på ett visst antal träningskilometer, men mänskor är mänskor. Ett av våra bekymmer var att undvika skador på någon av hundarna. Vi försökte bygga in skydd som t.ex avlämningsplatser och en bil som följde efter för att plocka upp de hundar som måste lämnas.

En del ägare tillåts åka med på vagnen, vilket jag ser som ett utmärkt utbildningstillfälle för dem. Efter att jag pekat ut en hund som rörde sig perfekt kommenterade en ägare: "Nu förstås jag vad du menar. Mine hundar springer som om deras framben vore ihopbundna."

Den utvalda testbanan är mestadels flack men med ett par skarpa utförsluckar där hundar som inte har tillräcklig hastighet dramatiskt avslöjer sig.

De hundar som visade sig ha hastighet och arbetsvilja plockades ut för dag nummer två di ytterligare två meriterade hundar av världsklass sattes in så att spennet kom att bestå av fjorton hundar, varav sex SH. Hastigheten blev därigenom något högre plus att distansen som kördes var något längre, cirka 8 km. Det var även nu en mestadels flack banan med ett par branta utförsluckor där hundarna kunde springa för fullt. Ett spenn klockades för en hastighet av 42 km/tim i en av backarna. Alla de sex SH som var med i det spennet godkändes i vår utvärdering. De visade inte bara snabbhet utan också rätt inställning och arbetade hårt hela tiden.

En del mänskor uttalade oro beträffande metoden att plocka ut hundar genom att köra dem så pass korta sträckor. Man måste emellertid börja någonstans och enligt vår mening så måste man starta med att testa om hundarna har tillräcklig snabbhet och arbetsvilje, för om dessa egenskaper saknas hör hunden inte hemma i ett bra spenn.

utan tvivel är det möjligt, att med utvärderarnas väldiga erfarenhet, plocka ut de hundar som är dugliga för att fortsätta till nästa stadium som enligt min mening är tävling i öppen klass-spenn. Den här vintern kommer man att försöka följa upp de hundar som har blivit godkända i våra bedömningar.

Man kan förvänta sig att bedömarena efter hand kommer att bli hårdare i sina krav i sina ansträngningar att få fram det bästa. Det här är en stor rörelse inom SH-världen och jag är övertygad om att den kommer att lyckas.

Min dröm är att åter få se ett spenn registrerade SH leva upp till sitt arv och SEPP-gruppen inbjuder alla intresserade att vara med.

Charles Belford tillsammans med sina ringsekreterare Christina och Eva Jörgenfeldt vid utställningen i Lassebrog sept/84.
Foto: Mikael Stålberg

BELFORD DRÖG REKORDMÄNGA SIB. HUSKY

Sista helgen i september var det lite av julufton för svenska SH-entusiaster i Lassekrog - besök av Charles Belford från USA. Till utställningen som han bedömde hade kommit 90 vuxna SH vilket är rekord för Sverige.

Belford fick sin första SH 1929 och har genom åren ägt över 2000 SH och han kan verkligen räson från grunden. Han har inte bara sett kända hunder som importerats till USA direkt från Tjuktjermalvön, som t.ex. T-Serkö och Kree Vanka - han har även kört dem liksom en del av de hundar Seppala hade med sig till New England från Alaska, det vill säga, hundar som stod som förebild till den första SH-standarden från 1932. I den kommitte på fem personer som utarbetade standarden fanns för övrigt Bis far, Alec Belford.

B hade mycket klara minnesbilder av de här hundarna från t.ex 30-talet och redogjorde för de olika hundarnas utseende, prestandeförmygga, placeringar i olika spann, egenheter och vad de lämnat för avkomma. Enligt B hade de här SH allt och skulle med passande träning vara konkurrensudriga på alla distanser. Den första standarden föreskriver att en SH skall vara kapabel att kunna springa kortare sträckor med lått last med en hastighet av 20 miles dvs ungefär 32 km i timmen. B betonade att detta var ett minimikrav för en SH.

En sak som han fått hära sig av Seppala, och som han själv kunde bekräta av egen erfarenhet, var att SH inte var någon speciellt bra travare. Den gick i galopp mestadels även på tävlingar som All Alaska Sweepstakes med en tävlingssträcka på 656 km.

Siberian Huskyn var ända in på 1950-talet eftertraktad på toppspannen men har efter hand ersatts av Alaskan Huskies. Orsakerna till SH:s tillbakagång i tävlingssammanhang var enligt B att förmögnas och inflytelserika männingar tog hand om ledningen för rasen. De hade från början varit intresserade av tävlingsverksamheten men intresset svängde mot utställningsinriktad uppfödning och kommersiella intressen i samband med detta, vilket gjorde att avelsbasen för prestandamässigt goda SH minskade. Till detta kom att avels-samarbetet mellan toppförrare som Belford, Lombard och Bill Shearer var så gott som obefintligt, vilket ytterligare minskade avelsbasen. Det var tävlingsförarnas stora misstag.

B:s grundregel för avel: Om det gått en generation utan att hunden testats och godkänts - ingen avel på den hunden. Enligt B kunde Lombard tänka sig att channa och avla på hundar, som inte gått på tävlingsspann i upp till två generationer.

B saade att vi här i Skandinavien hade en klar fördel då det fanns flera SH här som används i avel på grund av sina tävlingsmeriter, generation efter generation. I USA finns det massor av SH som inte testats på 6-7 generationer och som avlats entart för att bli utställnings- och sällskapshundar.

Sedan 1982 pågår nu i USA SEPP-projektet, vars målsättning är att plucks ut de hundar som har tillräcklig kapacitet och låta dem bilda en gen-pool för det fortsatta arbetet med att återkappa SH som den verklig konkurrenskraftiga slädhund den en gång varit.

B var mycket begeistrad över de hundar han sett i Sverige och var mycket imponerad av att vi här lyckats bevara den ursprungliga typen av rasen.

Bäst i rasen vid utställningen blev hva Jürgenfeldts och Peter Mårtenssons, Polar Speed Flyz efter Polar Speed Kasan och Polar Speed Tuisku. Bästa titt blev Alf Süderholm, Unisaks Tuula efter Kree Vanka Gardar och Sepäjoen Rifi.

En tråkig sak med ett så här unikt tillfälle är, att det inte lyckades locka någon av alla de svenska utställningsdomare som är auktoriserade att döma rasen. Här bjöds på ett utmärkt tillfälle att under två dagar se, lyssna och lära när en av rasens verkliga giganter, Charles Belford hade öppen bedömning av 90 SH.

Nils Hjelm

Bästa unghundshane.

Choro e Iglo Pakas Beaver
u Rumba av Vargevass-A.

Äg o uppfödare. Eije och
Marianne Gruner.
Foto: Jan Ohisson

Bästa unghundstik
för Belford, Sunny,
e Frosty u Mallika.
Här uppvisad av äg-
sinman Maria Lind-
kvist. Foto:Mikael
Stålberg

Coronavirusinfektion hos hund – en orsak till tarmrubbningar

Tarmstörningar i en eller annan form är vanligt hos hund. Orsakerna till dessa störningar kan vara många, från att vara en del i en allmänsjukdom till specifika agenter som vegeterar huvudsakligen i tarmen. Dessa specifika agenter kan vara parasyter, bakterier och/eller virus. Under 1940-, 50-, och -60-talen hade man svårt att acceptera virus som orsak till mag-tarmstörningar eftersom de medkonventionell diagnostik inte kunde påvisas. Först efter införande av elektronmikroskopet kunde virus upptäckas i avförslingen. Idag kan man med hjälp av elektronmikroskopet, och också med andra metoder, detektera ett stort antal virus. Hos hund är det främst 3 virus som ger orsak till sjukdom: Parvovirus, coronavirus och rotavirus. Parvovirus är vanligast förekommande och är främst hos unga djur orsak till allvarlig sjukdom, som jag hoppas alla känner till. Rotavirus är hos människor orsak till diarré hos 75% av barnen i U-länderna och är den största orsaken till barnsödigheten i dessa länder. Rotavirus har påvisats i ett färligt fall hos unga valpar, 1-2 veckor gamla, och dess betydelse som sjukdomsförkällare är antagligen av underordnad betydelse. Coronavirus påvisades för första gången 1971 hos en hund med diarré, men det var först 1978 strax före uppträdandet av parvovirus, som coronavirus gav upphov till större epidemier i USA. I Sverige har coronavirus diagnostiseras i enstaka tillfällen, men är mindre vanligt förekommande än parvovirus. Hundar av alla åldrar kan insjukna, men valpar tycks drabbas allvarligast. Inkubationsperioden är 1 till 3 dagar och de första sjukdomstecken är slöhet och aptitlöshet följt av kräkningar och diarré, som i bland är blodtiltbländad. Avförslingen är ofta gul-orange i färgen och har en karakteristisk stinkande, rutten lukt. Fieber är mer sällan förekommande. Dödligheten är låg och hundar tillfrisknar efter 7 till 10 dagar, men unga valpar kan dö plötsligt, bara 24 till 36 timmar efter insjuknandet. Stress och förekomst av parasiter, bakterier och andra virus tycks förvärra sjukdomsförloppet. Smitta sprids via infekterad avförsling och en sjuk hund är smittförrande i ca 3 till 9 dagar. Virus kan överleva en viss tid i omgivningen, men är inte alls så stabilt som parvovirus. Desinfektion av nedslönde hundboxar och golv är också relativt lätt genomförbar, då virus är känsligt för vanligt disk- och desinfektionsmedel. En behandling av insjuknade djur måste inriktas på att ersätta vätskeförluster och bekämpa bakteriella sekundärinfektioner med antibiotika. Dessutom ska hunden sväljas 1 till 2 dygn med fri tillgång till vatten för att sedan försiktigt utfodras med lättmält dietmut när väl diarrén och kräkningarna har stoppat upp. Behandlingen skiljer sig inte från behandlingen av andra akuta mag-tarminfektioner. Coronavirusinfektion är oftast av lindrigare förlopp än infektion med parvovirus. Parvovirus angriper de unga nybildade cellerna i tarmslemminan mellan sleminneveckan, medan coronavirus infekterar de fungerande cellerna på sleminneveckans topp. Efter coronavirusinfektion är nybildningen av celler intakt och skadade tarmceller kommer ganska snabbt att ersättas och tarmen kan börja fungera normalt igen. En tarmslemminna som skadats av parvovirus behöver lång tid på sig för att fungera normalt, i vissa fall följer svårbehandlade kroniska tarmstörningar. Möjligheterna att i dag ställa diagnosens coronavirusinfektion är begränsade. Blodprovundersökningar för att påvisa närvaro eller avsaknen av immunitet är för närvärande inte möjligt. Vi på SVAs viruslaboratorium hoppas att sådana diagnostiska möjligheter skall vara tillgängliga i början av 1985. Vad vi kan säga är att med elektronmikroskopets hjälp söka efter coronavirus i avförsingsmaterial. Detta material skall helst vara samlat i sjukdomens akuta stadium. Coronavirus orsakar en ganska lättanterlig infektion hos hund, även om enstaka kennlar med unga valpar kan drabbas relativt hårt. Någon profylax i form av ett vaccine finns inte i Sverige. I USA vaccineras med en levande försvagad virusstam, men effekten är omdiskuterad och en utvärdering är inte redovisad.

Berndt Klineborn, laborator

Viruslaboratoriet, Statens Veterinärmedicinska Anstalt, Uppsala

Åredraget NORD. NOME

**29-31
mars**

Som av en inre kraft diras man till metropolen Storlien. Det är åretigen dags för ett Åredrag. Tävlingen med sin tjusning av en otroligt vacker natur, en väldig massa hundar, mycket människor, och väl genombränta arrangemang. Man går i tanken ige som för tusende gången, om utrustningen är komplett, om värdet kommer att bli bra, och om man själv och hundarna är ordentligt förberedda.

I bilen på väg sitter man och försöker att motverka den krypande stressen, den som alltid finns med, men som kann behagligt spänande. Man kan tro att när man ska delta i en tävling som Åredraget, så måste alla antydningar till stress kännes som en början till kollaps. Men i stället blir det en positiv stressfaktor att hinna "med att se alla dessa människor, alla hundar, släder, och hur andra förbereder sig för uppgiften. Att sedan över myllret på startplatsen, ha en otroligt vacker fond av den jämjärländska fjällvärlden. Det övertygar en om att man gjorde rätt i att anmälde rät.

Till bilen av mängden människor, och hundar, så är det en fridfull och trevlig miljö. Man är inte bara en deltagare, utan man är verkligen ta del av det man tycker mest om, hundar och fjällnatur.

Att beskriva tävlingen mer ingående tekniskt, är både omöjligt och onödigt. Det räcker med att slå fast att det rör sig om en tävling, där man måste vara medveten om vad man ger sig in på. Man behöver inte vara något vildmarksprofess, för behöver man, finns det alltid duktiga funktionärer att tillgå. Det man är skyldig sig själv, sina hundar, och sina medtävlare, är att komma till förberedet och medveten om vad man ger sig in på.

Vad som aldrig upphör att förvärva mig, är att hur många år du än håller på med draghundar, så lär du dig hela tiden av andra. Till det finns det yäldigt många tillfällen på Åredraget. Där finns genialiska lösningar på problem, som tidigare fått dig att svåra och förbanna värre än Bläskägg. Detta gör att du efter tre dagar till fjälls med hund, åker hem med en hel massa idéer, om sådant du vill prova.

Dessutom ska man övertyga sin ilska häft, omödvändigheten att nyinvestera i slädar, sovsäckar, spritkok osv, osv. Det brukar dessutom vara tuftare än själva tävlingen.

När man så har avverkat en dagstapp, och man får slå upp sitt tält, sörja för sina hundar, ha fått mat och kaffe i magen, då kan man sträcka ut sig på sin sovsäck och verkligen känna sig välvändande och nöjd. Att sedan gå runt och prata med de andra deltagarna, då känner man sig delaktig i en av sportens verkliga höjdpunkter, Åredraget.

Efter det Åredrag jag deltagit i, så har jag bara trevliga minnen, vilket gör det lätt att rekommendera det till andra. Det är så genombränt och väl planerat, att man tillgodosöner både de mer och de mindre erfarna behov. Den som behöver hjälp för den på ett fint och omväntsmässigt sätt.

Vill man uppleva fjäll, hundar och frihetsliv i vinterfjäll, på ett trevligt sätt, då ska man verkligen anmäla sig till Åredraget. Det är nägonting jag aldrig angras, utan bara får mig att längta tillbaka.

Lasse Björner
Krisseberg

Nordisk orienteringstävling i fjällterräng Nome, bantävling för nomekörate

Åredraget, Nordisk och Nome startar från Storlien och går i fjälltrakterna norr om Storlien och kommer även beröra norska gränsfjällen.

NYTT FÖR I ÅR: I anslutning till den Nordiska fjälltävlingen kör vi för första gången, och jämsides med Nordiska, en bantävling för nomekörate.

Denna tävling kommer att gå på väl preparerade spår (gjorda av två pistmaskiner) med start och etappmål samma som den Nordiska tävlingen.

Den Nordiska orienteringstävlingen har en banlängd på ca 10–12 mil. Nomebanan kommer att ha en längd av 8 mil.

All information om de bågge tävlingarna finns i en 16-sidig broschyr som beställs genom Åredraget, Box 150, 830 19 Storlien. Tel. 0647-100 88, 703 36 eller 0640-412 54.

Fortsättning på dr Kronfeldts artiklar i "American Kennel Gazette", denna gång från november 1980.

Oversatt och bearbetat av Jens Lundblad.

Protein för hårt arbetande hundar

De flesta experter säger att extra protein inte behövs vid träning och att allt hundar behöver är mer energi — billigtast då i form av kolhydrater. Detta är fel!

Högre proteingivna för under långvarig ansträngning förbättrar förmågan att bilda röda blodkroppar hos hund.

Proteinetts uppgift:

1. Oxidation av aminosyror i arbetande muskler.
2. Uppbyggnad av kroppsprotein, framför allt muskler (under tillväxt är proteinintaget vanligen 2–3 ggr minstbehovet).
3. Öka bildandet av röda blodkroppar.

Syretransport:

Tillförsel av syre till arbetande muskler är en blodflödefunktion och en funktion av blodets syrebärande färmärga. Hos människan är detta ej en begränsande faktor vid arbete på en nivå av 60 % av den maximala syreupptagningsförmågan. Mitokondrierna (se Polarhunden 4/1984) oxidationsförmåga sätter i stället gränsen. Det är större chans att blodets syretransport blir begränsande för hunden, för den är kapabel till en relativt mycket högre ökning av syrekonsumenten: upp till 30 ggr den i vilonivå. Motiverande för en toppidrottsman ligger på ca 13 ggr vilonivån.

Röda blodkroppar:

Det är väl känt att träning ökar antalet röda blodkroppar. Ökningen blir större med högre proteinhalt i fodret. Dessutom blir blodkropparna något större.

Under en period av mycket hårt arbete minskar antalet röda blodkroppar. Med ca 10 % vid en proteingivning på 31 %. Ett foder med mellan 40–53 % protein gav ingen sänkning av antalet röda blodkroppar.

Flera studier gjorda på ovannämnda visar att proteinbehovet under mycket hårt arbete — t.ex. Iditarod — ligger på mer än 38 % men inte så högt som 40 % (räknat på torrfoderbasis).

Hemlagad mat för hårt arbetande hundar. Ex. 1:

Eftersom man kan se förändringar i blodet under åtminstone 3 månaders uppföljning, undviker vi att hålla en arbetande hund på en så protein- och fettfattig diet som den vanliga sällskapshunden.

En underhållsdiet för en 22-kilos hund (e i hårt arbete men ej heller inaktiv) torde vara 1 kopp torrt ris (kokas med 2 koppar vatten) och 1 kopp bakat eller malat kött (ej alltför fet). Detta kompletteras med 1/3 kopp lever, 1 dessertskedja majonjola, 2 dessertskedjar benmjölk och 1 teskedja jodsalt. Detta foder innehåller ca 24 % protein, 18 % fett och 46 % kolhydrater.

Efterhand ökar hälls riset kvar vid 1 kopp medan delen kött och tillsatser ökas: 5 koppar kött ger ca 36 % protein, 34 % fett, 20 % kolhydrater. Förutsatt att tillsatserna ökas i motsvarande grad. (OBS! att detta ej är beräknat på torrfoderbasis).

Komersiella produkter för hårt arbetande hundar:

Speciella hundfoder som marknadsföres för hårt arbetande hundar innehåller mindre än 26 % protein, vilket är otillräckligt för de röda blodkropparna, vilket visats vid slädhundsprov. För att hålla nere kostnaderna måste man använda vanligt spammalsbaserat foder. Fodernivåverkena blåser i luft i fodret, och eftersom en stor, arbetande hund inte behöver popcorn o.dyl. så gäller det att söka efter foder med minsta möjliga "puff". Högre smälbarhet innebär helt enkelt mindre bajs — mindre, mörkare, hårdare avföring. "om du inte kan ta upp den med fingrarna och kasta den över häcken, så är märke". Byt gradvis! Sök ett foder med minst 25 % protein och 7 % fett. (Gäller torrfoder).

En hund på 22 kg behöver ca 4–5 hg/dag av ett bra torrfoder som underhållsutförsning. När hunden sätts i träning så minskar torrfodret till 2/3 och lägg till lika mycket kött och kötthaproducter. I handeln finns konserver som är lämpliga, om de innehåller mindre 12 % protein och minst 8 % fett och har en vattenhalt av högst 75 %. Likas delar av detta och ett bra torrfoder ger en kost som innehåller 32 % protein, 12 % fett och 45 % kolhydrater (på torrfoderbasis). När träningsdosen ökar så ökas även mängden konserver — upp till 6 egg torrfodret. Denna 1+6-blandning innehåller så mycket protein, fett och kolhydrater som 40,25 och 25 % (på torrfoderbasis). Behöver du bättre "bränsle" än detta återstår endast bärer. (Se Polarhunden 4).

En ny formel — Ex. 2:

Våra studier med 0 % kolhydrater i kosten anger att det ideala bränslet för extremt hårt arbetande långdistanshundar bör hålla 50 % protein och 45 % fett (torrfoderbasis). Övriga 5 % utgörs av fibrer, salter, mineraler och vitaminer. Emellertid lär matsmältningsstörningar uppträda vid övergång till detta foder.

Så för att förbättra fodrets "feedability" har vi utvecklat en ny formel Ex. 2, lika Ex. 1 men med 5 % ris tillsammans med lika delar hel kyckling och svinslunga. Ex. 2 har ca 40 % protein, 30 % fett och 20 % kolhydrater (torrfoderbasis). Detta nya foder har en "feedability" som är utmärkt. Dessa foder blandningar, Ex. 1 och Ex. 2 är vår "härver på burk".

OBS! att detta gäller mycket hårt arbetande långdistanshundar. Hemmahundar får ofta problem av alltför mycket protein i fodret, ofta hudproblem med allergiska reaktioner, (övers. ann.).

SAMLARPÄRM

Nu finns den perfekta samlingspärmen till POLARHUNDEN. En vaccker vit pärma med SPHK:s emblem och namnet POLARHUNDEN tryckt på ryggen. Längst ner finns en ruta för årgång. Pärmen är i format A5 och passar de senaste årgångarna, och de kommande, av tidningen.

Rymmer två årgångar.
Pris 27:-/—pärma exkl. frakt.

Beställning göres till

Frank Ouchterlony
Hanstavik
130 35 INGARÖ

Skriv ditt namn och antal pärmar så kommer pärmmarna och ett inbetalningskort.

Skynda med beställningen.
Lagret krymper för var dag.

GÅVLE-DALA distriket har återigen arrangerat en utställning med uppfödare som domare. Ingen insbjuden till att döma blev varken "hängd eller halshuggen". Ca. 60 hundar var anmälda vilket talar för att denna typ av utställning är populär. För Saajed och Husky dömdes Ingrid Agefeldt, Ingrid Sandberg, Ulrika Dotzky samt Elga Karlsson. För Grönlandshund o.A. Malaute var det Jack Anderman, Stig Juhlander, Håkans Brandrup-Wongnes och Lillemor Kvist.

Ett stort tack till följande firmor som skänkt priser: Canicam AB, Dogman i Staffanstorp och Doggy samt en mängd enskilda. Jack ska ni ha.

RESULTAT:

SIBERIAN HUSKY

Valp BIR, Heidiburgs Ink. äg. G Eriksson
Jun. BIR, Anjok äg. Michael Pettersson
BIR, Costie. äg. Strand.
Ö.kl.BIR, Vittra äg. S. Ingvarsson, BIS
BIM, Nikolaj äg. Lindberg.

GRÖNLANDSHUND

Valp BIR, Stalen Taiga äg. S. Juhlander
BIM, Uniq äg. B. Edvardsson
Jun. BIR, Hottis äg. B. Edvardsson
BIM, Finkel äg. G. Gunderson
Ö.kl.BIR, Ateq äg. A-C Spelvin
BIM, Stalem Tundra äg. S. Juhlander.

SMÅJED

Valp BIR, Babutska äg. F. Karlsson
BIM, Zoox Iberis White Bear äg. U. Dotzky,
Jun. BIR, Tarras äg. Bo Ek.
BIM, Baija äg. Sevelin.
Ö.kl.BIR, Castor äg. R. Lundin.
BIM, Yolunda äg. Van der Berg.

ALASKAN MALAMUTE

Jun. BIR, Kat-Hals Burbon See-Uti äg. J. Andersen
Ö.kl.BIR, Topkoks Dark äg. J. Andersen
BIM, Carroll Aluskom äg. L. Holm.

tips, bokrec. mm

Fritidsliv har blivit en betydelsefull del i tillvaron och en som jag tog tidigt intressen av var Sten Bergman. I ungdomsåren läste jag "På hundsläde genom Kamtchatka". I trogen är jag nu uppe i ett 10-tal gånger på den.

Nu har denna klassiker kommit i nytryck och dessutom med ett 40-tal fotografier. I boken ger Bergman beskrivningar av hur han tog bilder på gamla jägar mm. Jag var väldigt nyfiken på hur dessa bilder blev och nu får man se många av dessa foton i denna nyutgivna bok. Många bilder visar också handspann och släder. Ingen av Polarhundklubbens medlemmar har missat denna bok.

Utgiven på Carlsson Bokförlag AB (jag är ej inb.) och den kostar ca. 120:-.

Wille Carlsson

OMKÖRNINGSREGLER

Vare vinter kommer nya nomekörförare att köra sin första tävling. Som en hjälp till dem och även oss andra som avverkat första tävlingssäsongen har jag översatt lite om vad som gäller enligt ISDRA:s regler vid omkörning i nomestil. Som framgår av texten kan en felaktigt utförd omkörning föranleda en protest och därmed diskvalificering.

Texten är hämtad från "MUSH" A Beginners Manual of Sled Dog Training sammantäckt av Bella Loversen för Sierra Nevada Dog Drivers Inc.

Oversättning: Peter Bourner

Omkörning

När ett spann kommer ikapp och inom 50 feet (15 m) från ett annat spann har det bakomvarande spannet rätt att passera enligt ISDRA:s regler. För att spara tid åt bågge spannen och för att följa reglerna så hjälper den framförvarande förearen den som är bakom. Ordningsföljden för en sådan passering är som följer:

1) Den som kommer ikapp väljer när omkörningen skall göras. Han kanske vill vänta lite för att låta sina hundar vila lite om de har jagat ikapp eller han kanske vill vänta på en mer lämplig sträcka av spåret. Det är inte klokt att försöka köra om i en smalt nerförbäck eller i ett smalt spår som slingrar runt trädstammar.

2) När det omkörande förearen önskar köra och ropar han "UR SPÄR" (Trail) med hög röst. När den som skall köra om lyckats flagga den framförvarandes uppminnksamhet talar han om, om han vill att förearen framför skall sätta in eller stanna helt.

3) Omkörningsregeln säger att den föreare som blir omkörd måste ge plats oavsett om han hör ropet "UR SPÄR" eller inte. Avsikten med regeln är att hindra den föreare som skall passeras från att läta bli att ge plats med utsäkten att han inget har hört. I stället är det varje föreares skyldighet att hålla ut sig efter spans som kommer ikapp honom. Vanligvis vet en föreare när han startar vilka spans som kommer att kunna köra ikapp honom.

4) När den framförvarande förearen hör "UR SPÄR" eller när det omkörande spannet börjar köra om utan att ha ropat, saktar den framförvarande ner och styr sin släde mot vänster sida av spåret så att den omkörande ledarhunden kan gå om på höger sida. Det är praxis, inte en regel, att ledarhunden passerar på spårets högra sida. Om de gör det så blir det mindre förvirring för alla.

5) När den framförvarande förearen ger plats manar den omkörande förearen på sina hundar. Om omkörningen tar för lång tid eller om ledarhunden saknar ner till samma fart som det andra spannet eller av vilken anan ledning som helst, får den omkörande förearen när som helst be den andra förearen som bara saknat ner, att stanna helt.

6) Om den omkörande förearen begär att den framför stannar innan omkörningen är påbörjad skall denne stanna precis när den andres ledarhund kommer upp jämsides med bakre delen av hans släde. Om han stannar för tidigt kommer hans spann att sprida ut sig över spåret. När han har stannat skall han lyfta sin släde mot eller t.o.m. av spåret på vänster sida om det är nödvändigt och möjligt. Han är inte skyldig att göra det, om det innehar att han riskerar att tappa sitt spann.

7) Den omkörande förearen är skyldig att göra allt som är möjligt för att hans släde inte skall träffa det andra spannets hundar när han passerar. På ett smalt spår kan han behöva kliva av och lyfta släden medan han springer med den.

8) Under hela omkörningen och en bit efter får inga rop eller andra höga ljud förekomma från någon av förearna till sina spann. Fast ett spann är vanligtvis kommandos från sin egen föreare kan ojämförbart från en annan föreare skrämma dem. Slag med föremål mot släden får inte heller förekomma. Alla ojämförbara vokaler eller påminnande sätt kan uppfattas som avsiktliga störningar och kan vara orsak till diskvalificering.

9) Trassel med linorna uppåt sällan mellan spans under omkörningen men det omkörande spannet räcker ofta ut för lintrassel därför att hans hundar försöker undvika det andra spannet. Eftersom det omkörande spannet uppbenarligens är snabbast och eftersom upprepade omkörningar gör att båda spannen förlorar tid om lintrassel uppstår i det omkörande spannet under omkörning, får den omkörande be den andre att vänta (olika tidsregler för varje klass) medan han redar ut linorna. Han skall signalera den passerade förearen att han tänker stanna. Han har dock inte rätt att läta det passerade spannet vänta medan han byter plats på sina hundar eller redar ut trassel som uppstått innan eller efter omkörningen.

10) När det spann som passerat sätter i gång får det andra följa efter på ett avstånd som är lika med det egna spansets längd. Det innebär att ledarhundens nos inte är närmare än en spännlängd bakom den bakresta delen av den framförvarande släden. Att låta ledarhunden vara närmare kan störa förearen framför och kan vara skäl för diskvalificering.

11) Det omköpta spannet skall stanna bakom i den tid eller kilometeratals som gäller för spannklassen om inte den andra förearen signalerar att den omkörda förearen kan köra om tidigare. Om det spann som kört om stannar för någon annan anledning än att reda ut lintrassel som uppstått under omkörningen, får det omköpta spannet köra förbi omedelbart.

12) Enligt ISDRA:s regler skall en punkt inom en 1/2 mile (800 m) från mål vara markerad och därifrån är det fri omkörning. Spåret mellan denna punkt och målet är i regel bredare än tidigare. När man nätt fram till det här området sätts tidsregler om vem som köra om spel och spannen får köra om som det passar. Trots detta får inga avsiktliga störningar förekomma.

Att göra en bra omkörning är i praktiken inte lika lätt som i teorin, det har jag erfarenhet av. (övers. ann.)

DÖDSMARSCHEN

AV ÅKE KRISTEDAL

Ett förband från I 5 Östersund på övning i jämtlandsfjällen överraskades av en snöstorm, som steg till full orkan av en sådan styrka, som är ovanlig till och med för högfjället. Snöstormen rasade i tre dygn, och väldiga drivor tornade upp sig i dalgångarna. Det var 1944, jag var då elev vid arméhundskolans vinterutbildning. Som avslutning på vår utbildning skulle vi ingå som hundtross till ett kompani ur I 5. Huvuddelen av hundarna bestod av schäferar och ett par risenschnauzer och grönlandare. I varje spann ingick en hund och en tik. Hundfodret bestod av torrfisk jämts "hundkex". Vår chef på hundtrossen var löjt. Åke Mueller och fanj. Hilmer Johansson ("hundjokke").

Onsdag 1 mars.

Avarmarschen ägde rum från Handöl kl 0800. Vi hade dessförinnan under fyra dagar haft övningskörsning i handölsterrängen. Vi färdades utmed Handölsån till trakten om Storforsen, en sträcka på 25 km, där vi gick i snöbivack på gränsen till kalfjället. Redan här började svårigheterna att torna upp sig. I samband med matlagningen behärskade vi inte "de nya spritköken" som tilldelats oss. Kelsöforgiftning upptäcktes i ett flertal fall på grund av otillräcklig ventilation i bivackerna. Konstigtjord andning fick tillgripas i de svårare fallen. Skidlöpare ständes ner till bebyggelsen för att larma flygambulansen från Östersund. Eldar uppgjordes på en myr för att markera landningsplatser, men flygambulansen kom aldrig. I stället fick dom sjuka transporteras i hundpulkar tillbaka till Handöl.

Torsdag 2 mars

Efter en natt med ringa sömn var vi färdiga för fortsatt marsch - mot Helags - kl 0845. Vädret var klart och kallt, varför vi till en början skidade med påtagna pälssur (av färskinn). En förurin av det kommande ovidret var de ovändermoln, som tornade upp sig under eftermiddagen ovanför Helagsfjället. Framme vid helagsstugorna byggde vi igloos. Det hade börjat att snöa. Hundförarna fick på kvällen tillstånd att flytta in i en stuga. Lär inne var trängsel, och mycket varmt. Minna hundar schnauzern Troll och schäfern Grippa hade jag kvar i igloon. Dom lyckades under kvällens lopp bryta sig ut - men infångades.

Fredag 3 mars

Jag steg upp redan kl 0400. Matlämningen som ägde rum i omgångar var stödig värre i den rådande trängseln. Avarmarschen blev uppskjuten ett par timmar på grund av kraftigt snöfall. Kl 0930 var vi dock åter på väg. Efter ungefär 1½ km överraskades vi av "stormen". Vinden tilltog i styrka, men turligt nog blåste det snett bakifrån. Vi kämpade oss fram med endast någon meters sikt.

EN NOMESELE FRÅN NANUK Produkter

Haga 1222, 834 00 BRUNNFLO Tel. 063-580 08

Nomeselen är sydd i 25 mm band av rötipregnerad 100 %-ig bomull och finns i följande färger: Brunt, grönt, rött och blått.

Pris exkl moms 118:- ev frakt tillkommer.

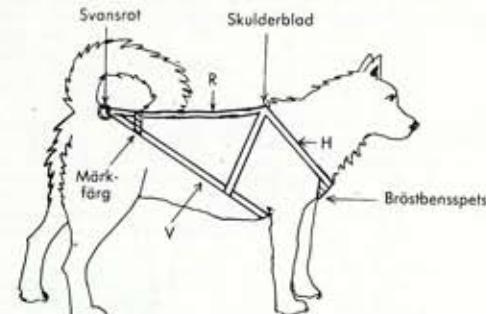
Om Du önskar kan vi fodra selarna runt halsen och i bröstplattan med teddy. Tillägg foder 30:- 75.

Mät följande mått i cm:

R: Rygg = Svansrot till skulderblad

H: Hals = Skulderblad till bröstabensspets

V: Vidd = Bröstabensspets till svansrot (mellan frambenen)

	Ras	Kön	R	H	V	Grundfärg	Märkfärg	Foder
Hund 1								
Hund 2								
Hund 3								

Jag beställer selar enligt ovan:

Namn: _____

Adress: _____

Postadress: _____

Tel: _____

EN DRAGSELE FRÅN NANUK Produkter

Haga 1222, 834 00 BRUNFLO Tel. 063-580 08

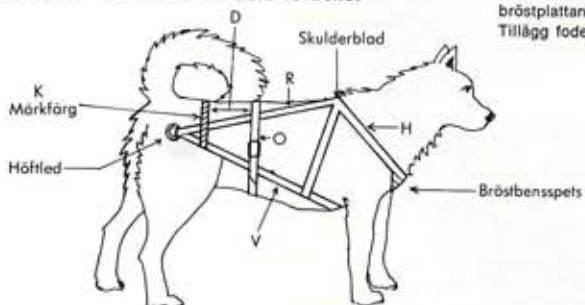
Ett nylänkande inom draghundssporten. Selen är sydd i 25 mm band av rötlimp-regnerad 100 %-ig bomull och finns i följande färger: Brunt, grönt, rött och blått.

Pris exkl moms 158:- ev frakt tillkommer.

Mät följande mätt i cm:

- R: Rygg = Höftled till skulderblad
- H: Hals = Skulderblad till bröstbensspets
- V: Vidd = Bröstbensspets till höftled (mellan frambenen)
- K: Kors = Höftled till höftled (över korset)
- O: Omkrets = Omkrets strax bakom sista revbenet
- D: Distans = Höftled till sista revbenet

Om Du önskar kan vi fodra selarna runt halsen och i bröstplicat med teddy. Tillägg foder 30:75.

	Ras	Kön	R	H	V	K	O	D	Grundfärg	Märkfärg	Foder
Hund 1											
Hund 2											
Hund 3											

Jag beställer selar enligt ovan:

Namn: _____

Adress: _____

Postadress: _____

Tel: _____

Mellansäsongsfunderingar

av Ingrid Sandberg

Vintern som gick bjöd på många drögevenemang, de flesta väldigt bra - andra mindre bra. Som vanligt fick vår ekonomi styra valet av tävlingsplatser. Vi är tre i familjen som kör hund. Tävlingskalendrar kollades och vi försökte pugsla. Sören kör i SBK och Sigrid och jag i SPHK. De gångna numecupen gick i SBK:s regi dros vi åt samma håll. SPHK:s tävlingar passar mig bäst. Då är det enbart polarhundsfolk på medar och skidor. Jag känner de flesta och hundarna samsas väl. Oskördningar fungerar bra - inga elaka bestiar som flyger på varandra eller oss förare. SBK-tävlingar är i det närmaste magnärsfrämmande för min del - för mycket folk och hundar. Man måste stiga upp i svinnottan för att hinna fram till samlingen vid 8-snäret. Tidiga mornar har aldrig någon sin värit min passion, så dessa tävlingsdagar får verklig taskig start. De gångna jag i urla morgonstunden uppbdat så mycket djävlar annanma, att jag lyckats få in hundarna i bilen och slädien ovapn. Har inte gått överiga i humet boende spärlöst förbi. Vil framme vid tävlingsplatsen går det ganska snabbt med urlastning, uppbindning av hundarna och veterinärbesiktning. Sedan har man gott om tid. Man får vänta i flera timmar på start. Den "tiktiga" tävlingen går först - nömetävlingen sist. Eliten drar iväg hängande i pulkasnäret. Medan jag väntar på min start hinner jag bli hungrig två gånger och kissmödig fem. Så är det då vi. Med våra långsvansar och slädar. Och vad kan dä inträffa? Jo, följerand. Strax innan start eller strax efter kommer en frisch "eliteare" i värt tävlingsspråk och skall köra ett nytt varv - den här gårigen för att träna unghunden i lina. Snöhunden, en verklig fantom, passar vid oskörnin: på att bita mina tre vänsterhundar. Kaos i spannet! Om det var tankförstånd eller hänsyn det brant i hos den föraren läter jag vara osägt. Vid prisutdelningen står vi och våra närmast närmjande ensimma kvar. Hjältarna har kommit och gått - och med dem priser. Glömmer aldrig när Nils Hjelm som förstapristagare en gång fick en nötknäppare. Egentligen är priser smaklaser i sambandet. Men eftersom de finns, bör de vara likvärdiga för samtliga klasser - vi betalar alla samma startavgift. Undantaget från dessa örättvisor har varit Hedemora-Säters tävlingar med jämförliga priser. Först nu i sommar har Bruskhunden redovisat resultat från vinterens tävlingar. År det någon som sett några resultat från nömetävlingarna i den sammansättning? Förmodligen krävde sommarsidans prestationer vär spalt. Det har språkts en del om banor och spår, bl.a. ner i Nora på hundkörarträffen. Några annan att vi nomekörare inte får våra krav på dessa punkter tillgodosedd från SBK-håll. Banorna är feldragna - många och långa backar, ofta tvåra svängar och lösa spår. Av erfarenhet vet jag att vintergången i de flesta klubbar inte består av många själar. De som jobbar med spären är nästan uteslutande aktivt draghundsfolk. En del klubbar har förmånen att få arbeta med plan terräng och få marklägare - andra inte. Som exempel på sistnämnda kan jag ta min egen klubb. Vart vi oss vänder har vi berg + en massa marklägare att försöka komma överens med. De flesta är positivt inbillade till vår verksamhet, men ett par stycken är det definitivt inte. Det har hänt att våra banläggare blivit hotade med bössa. Under sådana omständigheter är det inte lätt att lägga banor. Inför vår senaste dragtävling uppsöpt ett annat problem. Natten till tävlingsdagen vräkte snön ner i massor. Våra killar körde hem nädden med två skotrar. Fram på morgonsonden gick den ensa maskinen sönder. Den andra hann inte göra jobbet klart i tid till tävlingen. Detta meddelades via högtalare innan start, och nomebonorna kortades av. Det helo var olyckligt - men vädrets mäster rår man inte över. Det tycker jag de tävlunde borde insett och visat förståelse för. Att få till bra spår efter lämplig bana blir svårare efterhand som kraven växer. Det kan medföra att alltför klubbar och även privatpersoner struntar i att inbjuda till tävling om iömen för möden blir en massa klagolåt. Förberedelserna inför kommande vinter är igång. Träningen har tagit fart, och för detta ändamål har vi skaffat oss en trehjuling. Den fungerar helt perfekt mellan punkteringarna - då trapecykeln kommer till heders. Persedelvård kommer att företas. Hundarna har genomgått den nedanliga höströrelsen (under högljudda protester) och blivit befriade från hundgårdarnas dämmiga sommarminnen. Viadoften är inte långt borta - till framma för muttess luktorögan. Nu gäller det för dem att snabbt som ägat hitta några riktigt unika "godbitar" att rulla sig i. Får se vem av mina fyrbenta vänner som fortast lyckas ned den hedriften.

SLÄBODA's KENNEL Stina Hween önskar alla
GOD JUL & GOTT NYTT ÅR

Norduch SF-V 82 Kalina Major Denika har under året tävlat med avelsklanner på SKK Uppsala med 1 hp BIG-4 och på SPHK i Hammarskog med 1 hp BIG-1. Hennes dotter Great Rosina blev BIR på SPHK i Norr, hon som son Such Släbodas Agnew blev BIR o BIS i Hammarskog.

Vår Japanska vita spets Skjellåsens Inotsie är Such på 3 raka utställningar, 2xHIM 1xBIR, 1 år 4 mån gammal. Valpar kan tittas av båda raserna. Sönniedvalpar alltid efter friröntgade föräldrar.

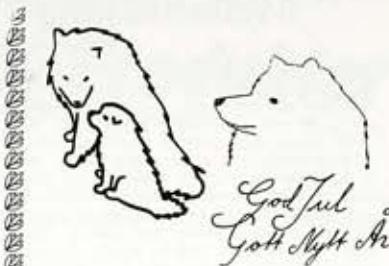
Stina Hween
Släboda's kennel
Ådravägen
142 00 Tröngrund
Vi mottager hundar
för inackordering.
0750-31905

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR
Önskas

Alla valphöpare & Vänner
KENNEL GREAT

Ned 10- års erfarenhet av
Samojeduppfödning

Elga Carlsson
Tel: 0225/32142

Ulrika Dotzsky

PI 8037

791 93 FALUN, SWEDEN

tel: 023-314 22

MURKLANS KENNEL

FLÄSMYNIENS KENNEL

Önskar alla grönlandshundläjze och
övriga polarrundvänner

God Jul

och

Gott Nytt År

BOSSE, META, UFFE OCH TINA

HATTMÄR

ÖNSKAR ALLA VÄNNER I SPHK

God Jul

och

Gott Nytt År

God Jul
och
Gott Nytt År

ÖNSKAR KENNEL DENSOI'S STAR
Solweig Jansson Tel:0176/16047

SESSFUCH DENNIS (Nalle) F.820203

1983 BIR i Skara
BIR,BIG 3 i Gävle
BIR,BIG 3 i Mariehamn
BIM i Torneå
BIR i Timrå
1984 BIR i Ronneå
BIR i Nyköping

Great Shabroska, Great Ronina,
Great Gakutska, Great Ivarny
samt Ingegerd Petersson önskar

alla i SPHK en

God Jul och ett

Gott Nytt Dragnör

POLARHUNDEN

OFFICIELL TIDNING FÖR
SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

Polarhundens läsare hör ofta av sig om att få köpa givna nummer. Nu har vi tittat igenom lagret och vi erbjuder följande nummer till ett pris av endast 10:-/st. inkl .porto.

ÖBS. 1984 års tidningar kan av tekniska skäl inte säljas förrän våren 85.

Vid köp insättes rätt belopp på SPHK postgiro 39 72 45-2.Uppge ditt namn och vilken/vilka tidningar du önskar.

5
82

2
83

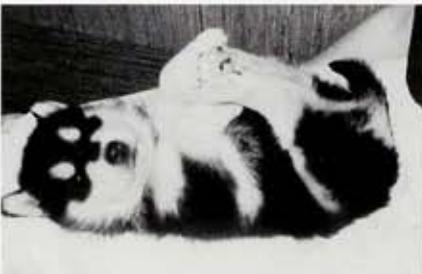
3
83

4
83

5 veckor gammal
Alaskan Malamute.
Foto:Karin Almqvist

Skokloster

Alaskan Malamute
Valpar efter Aduk Snowball
och Elupa.
Foto:Karin Almqvist
Skokloster

Från Örns Finnmark.Hundarna
är SIKO(A.M.) Viktor(S.H.)
Ainalik (A.M.) Nilsak (A.H.)
Foto: Lars Holm

HUNDINTRYCK FRÅN CANADA OCH ALASKA

En resa till Canada i jobbet gav möjlighet att "hänga på" nägra semesterveckor. Tiden innan avresa tillät inte någon direkt planering men vi hade bl.a. två mål: Yellowknife, huvudstad i Nordvästterritorierna (NWT) och Anchorage i Alaska. På dessa två platser finns två "hundmän" som vi gärna ville träffa.

Bill Carpenter, Yellowknife, har i 10 års tid bedrivit rekonstruktionsarbete med den canadensiska eskimåhunden, Qingmik. Ransen har genom expeditioner, folkflyttning och Ridande polisens (RCMP) inflytande med tiden blivit uppbländad och förlorat sin särprägel. I och med skoterns införande som transportmedel förlorade också hunden i betydelse för eskimåerna själva. RCMP:s inflytande bestod i att de placerade ut draghundsspann i eskimåbyarna för att användas av dem själva. De ville ha snabbare spann än de rena Qingmikspannen och levererade därför andra typer av huskies vilka sedan parades med eskimåernas hundar. Antalet renrasiga hundar minskade så kraftigt att rasen avfördes ur Canadensiska Kennelklubbens register.

Bill startade sitt projekt med att besöka så gott som alla eskimåbyar längs ishavskusten. han tittade på ca 4000 hundar. Av dessa ansåg 200 vara rastypiska, de flesta från mycket avlägsna boställen. Bill köpte de 40 bästa hundarna. Han hade finansiellt stöd till projektet, totalt ca 2,5 milj. under hela tiden. Stödet bestod främst av foder och resor. Att det gick åt pengar för att göra den här första inventeringen förstår man om man tittar på kartan över NWT. Flyg är enda sättet att ta sig till de platser han besökte.

De 40 hundar han tog hem parades slumpvis (men noga kontrollerat) för att skapa en avelsbas. Hundar med ärligliga defekter togs bort. Han hade ett exempel på en tåk som lämnade mycket HD. Hon och alla hennes avkomlingar (28 st) avlivades.

Tills för ett år sedan hade Bill ett 100-tal hundar hos sig. Nu har han ett 15-tal kvar. De tjänstemän i NWT som ersatt sina hundintresserade föregångare är inte lika intresserade av att stödja projektet, varför Bill inte har någon möjlighet att fortsätta. Dock finns nu ett skapligt antal renrasiga Qingmiks upplacerade (skänkta) hos vissa eskimåstammar, som åter börjat använda hund i större utsträckning, och några seriösa upp-födare i Canada och U.S.A.

Hundarna är av ganska tung och grov typ med iögonfallande rund bröstkorg. Höjd 50-70 cm och en vikt mellan 30 och 39 kg. Hierarkin i flocken är utpräglad. En gammal, numera tandlös och fruktansvärt ärrig hanhund är fortfarande ledare. Han skulle enligt Bill förmodligen inte klara av en riktig uppgörelse, men behåller sin ställning genom sin pondus. Bill kör långturer och på det före det gäller här, ganska platt, hårt och isigt lastar han ca 75 kg per hund!

Ransen Qingmik är numera inregistrerad hos Canadensiska kennelklubben igen

Vårt mål i Anchorage var givetvis "Den Store", d.v.s. Joe Redington Sr. Vi fick göra ett besök på hans kennel i Knik ett par mil utanför Anchorage. Mr Redington är förresten en av dem som fått ansvar för några Qingmiks från Bill Carpenter.

Mr Redington hade ca 300 hundar på kenneln, de flesta var hans egena. Där fanns alla åldrar, från ett par dagar till 14 år. I år hade han haft 112 valpar. Många dör i parvo, före 4 månaders ålder. Parvomisstänkta hölls avsides i "karantän" som inte fick besökas. Han hade en flicka som bara skötte dem. Parvovaccinering görs varannan vecka från 8:e veckan. Valparna föddes alltid ute i en grop som tiken gräver. Det händer sällan några olyckor, även om tiken står på bindkätting. De flesta hundarna stod vid en påle med en enkel koja, några i skogen, men helst ville Mr Redington ha dem på grus, som stärker tassarna. För att hundarna skulle röra sig något även när de står uppkopplade fanns några katter i omgivningarna. De sätter fart på hundarna. I övrigt under sommaren får hundarna simma i 15-minuters pass. Han poängterade hur viktigt det är att hålla dem i trim året om. Framåt september startar snöträningen i bergstrakterna vid en provisorisk camp.

Mr Redington har som mål att få fram hundar för Iditarod Trail. Han har själv deltagit 10 gånger av 11 möjliga, och många andra förare lånar hundar av honom. Ca 20 kg anser han vara idealvikt för en Iditarodhund, benstommen får inte vara för klen och tassarna ska vara slutna. Det är bra om hunden är ivrig på mat, annars hinner den inte få i sig något innan den somnar vid pauerna. Slagskämpar fungerar inte heller.

Aveln styrs av goda egenskaper, bruks- och mentala. Trots det stora antalet hundar kunde Mr Redington för varje enskild hund berätta om tävlingsresultat, vem som kört, vilken plats i spannet hunden haft och dess härstamning. Valparna får vid 4-5 månaders ålder dra på däck och börja gå i team. Iditarod blir akutellt vid 3 års ålder. Innan dess har den gått ett antal kortare lopp, sprinterdistans=3,2 mil.

Hundarna är inte rasrena, men Siberian Husky-blod från Norris finns i alla. Mr Redington sade något som gjorde mig konfunderas; avkomman efter två blåögda hundar är ofta behäftad med defekter. Vitt hundar med blå ögon är ofta döva.

Mr Redington har hållit på med slädhundar sedan 40-talet och har verkligen en erfaren mans syn på hunderiet. Men inget verkar slentrian. Hundarna ses som individer och alla detaljer med dem och utrustningen ägnas stor omsorg. En upplevelse att ha träffat honom.

Eftersom vi kom från Skandinavien bad Joe Redington oss hälsa till Roger Lergård, som ju var över hos honom ett år. Hälsningen framföres härmad.

Hélène och Frank

12

Foton från Bill Carpenters
hundgårdar, med rasen Qingmik.
Bild:Hélène och Frank.

Gävle-Dala

GÄVLE-DALA distrikts medlemmar inbjudes till ÅRSMÖTE i Helgo bostuga, Injön. Lördagen den 12 Januari 1985 Kl:15,00.
Lördag-Söndag kommer även Cup-tävling Nome o Nord.att köras.

RAPPORT FRÅN MÄLARDISTRIKTETS HÖSTTRÄFF

Holgen den 20-21/10 bjöd på ett riktigt shundväder. Trots regn och rusk samlades ett 30-tal vuxna med barn och hundar till höstträffen på Härrjö Kursgård, Enköping.

Först på programmet var det vagnsträning. Vi hade fått tillstånd att stänga av en liten grusväg på ungefär 4 km. Fem träningsvagnar stod till förfogande för alla som ville prova på, och det var dom fiesta. Även dom som tittrade på uppskattade att få se hur vagnsträningen gick till. Efter lunchuppehället blev det stor tävling i luftgevärskytte och stövelkastning. Vid det senare hade nog hjälm varit befogat, då kasten inte alltid gick i rätt riktning.

I skytten kom Mikael och Henrik Ahonen på delad förstaplats i barnklassen, damklassen vanns av Pia Eklund och bland herrarna var det Janne Johansson som blev etta.

Barnklassen i stövelkastning vanns av Martin Axelhed, damklassen av Marita Ahonen och Jorma Vesa blev herrarnas mästare.

Efter detta blev det fika och hundsnack, för ungarna var det videovisning. Familjen Weijle berättade att dom bott ett tag på Grönland och de hade intressanta uppgifter om hundarna och hundhållningen där. Bl.a. hade det vid en slädhundstävling i den by de bott vid, deltagit 80 st 7-spann (560 hundar), vilket hundliv!

Sedan blev det videovisning med bl.a. Gausdal Maraton och Iditarod-Trail.

På söndagsmorgonen samlades vi till vagnsracet där 7 spann ställde upp. Regnet öste ner tidvis och banan blev blöt och tungkörd, men humöret var på topp på både förare och hundar.

Resultatet blev följande:

7-spann:

Veijo Ahonen	7 sib. Husky	16.00
--------------	--------------	-------

5-spann:

Tommy Eriksson	5 sib. Husky	13.15 tot-snabbast
Janne Johansson	2 sam 2 sib. Husky	16.20
Marita Ahonen	5 Sib. Husky	17.35

3-spann:

Hans Axelhed	2 grönlandare	15.40
Börje Hemström	3 Sib. Husky	16.10
Claes Weijle	1 grönlandare	18.10 med punka

Veijo och Marita fick också ta med sig en fotograf resp. journalist för Enköpings-Posten.

Efter tävlingen var det prisutdelning till vinnaren i varje spannklass. Nöjda och belåtna (och blöta) åkte sedan var och en hem till sitt. Vi i styrelsen summerade ihop helgens händelser och kom fram till att allt hade gått bra, förutom en sak. Varför kommer inte fler! Och var var alla aktiva och erfarna hundförarna (har ni glömt hur det var i början)??

Om vi i styrelsen ska kunna känna oss motiverade att anordna olika aktiviteter så vill vi gärna ha större uppslutning, vi tillhör ju i alla fall det största distriket i SPHK.

Om ni tycker att något är fel, hör av er och kom gärna med egna förslag.

Till sist en uppmaning till alla Samojedägare, Kom till cup-tävlingen i Eskilstuna för där kommer samojederna att tävla i en egen klass.

STYRELSEN, för mälardalsdistr.

/JL

Veijo Ahonen ska till att starta vagnsracet som hölls vid Mälardistriktsens träff.

KÖR DU TUR — ELLER FÖR ATT VINNA

Använd utrustning från SEGEBADEN-BERG
PULKOR • SLÄDAB • HUNDSELAR • NOMESELAR • TILLBEHÖR

Fax 65, 783 00 SÄTER
Tel. 0225/50015

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

Inbjuder till

NORDISKA KLUBBMÄSTERSKAP FÖR POLARHUNDAR 15–17 MARS 1985 I FREDRIKSBERG

För tredje gången har Svenska Polarhundklubben nöjet att inbjuda till rubricerande tävlingar. Från och med 1985, ingår Finland, Norge och Sverige i den nybildade regionen NORDEN EUROPE, och Nordiska Klubbmästerskap för polarhundar är den enda tävling i dessa tre länder som ingår i " Racing Siberian Husky Regional Championship ". (Gäller endast nome) Vi hoppas på stor anslutning och fina insatser i spåren.

Plats:

FREDRIKSBERG, en fin vintersportort i sydvästra Dalarna.

För resande från Norge: Väg 71 genom Malung till Vansbro. Där tar man väg 242 till Fredriksberg. Från Finland: Från Stockholm till Ludvika. Där tar man väg 247 till Sunnansjö. Därefter tar man väg 245 till Fredriksberg.

Väl framme sker all inkvartering på Fredriksbergs herrgård. Skyltar finns.

Om du bor i 6-bäddsstuga från den 14/3 - 17/3, så kostar det Sv.kr. 205:- per person. Om du däremot bor i 8-bäddslägenhet från den 14/3 - 17/3, så kostar det 165:- per person. Vill du komma tidigare så kostar det 75:- per person och dyrn- detta pris gäller från måndagen den 11/3. Maten lagar du själv, men det finns servering från kl. 12.00 varje dag. Det innebär att alla lagar sin frukost själv, men sedan kan man äta på herrgården. Ex. Dagens rätt - kronor 32:- Den 16/3 serveras en mästerskapsmiddag bestående av: Dalasmörgås, Algstek, glass med hjortron, lättol och kaffe. Pris: 90:- Biljetter till middagen kommer att säljas i sekretariatet.

Logi:

Pris:

Kostnaden för logi måste sättas in på postgiro nr. 65 47 68 - 1 Talongen skall vara märkt: Säfsens Turistanläggningar. Vidare skall klart och tydligt framgå för hur många personer och vilken form av logi man önskar. Vid sjukdom, betalas hela summan minus 10% tillbaka vid uppvisande av sjukintyg eller veterinärintyg.

Startavgifter: Seniorer och juniorer: Sv.kr. 75:- för 1 dag
Sv.kr. 125:- för 2 dagar
Sv.kr. 175:- för 3 dagar

Startavgiften betalas i svenska pengar när du löser ut din nummerlapp.

Efteranmälan kan tas emot mot höjd avgift. Dock ej senare än 1 vecka före första tävlingsdag.

Sista anmälningsdag: Onsdagen den 13 februari 1985

FULLSTÄNDIG TÄVLINGSANMÄLAN JÄMTE

KLASSINDELNING KAN BESTÄLLAS AV

INGRID HANS, ALMO 85, 790 30 SILJANSNÄS. TEL. 0247-226 89

Fortsättning från sid 6. Protokoll från Samojedernas möte.

- § 5 Mötet föreslog sittande ordf. Ingegård Pettersson men hon avsade sig förtroendet och istället valdes Jens Lundblad.
- § 6 Mötet beslöt att tilldela dels ett vandringspris till BIS hunden på en utställning samt ett vandringspris till dragtävling. (BJÖRN TILLBERGS MINNE) Jens Lundblad och Ingrid Agefledt fick i uppdrag att utarbeta formerna för dessa priser.
- § 7 -Ingegård läste upp ett brev från Helen Brandrup-Wongsen med förslag till annons med inbjudan till NW i drag för polarhundar 15-17 mars 1985 som shall införas i domarföreningens blad. Brevet är med ja besvarat.
-Från kennelklubben om att det har reg. 52 valpkullar under 1983.
-An Bud Trycks-kens kop-service.
-Skrivelse från svenska rasklubben för Samojed till Finska samojedringen med vädjan om hjälp med utredningen av ögonsjukdomen Glaukom.
- Ulrika Dotzsky ska fortsätta med stamboken för Samjed, och vill ha in material till denna. Såsom kort på hundar, godkända kennelnamn, HD-resultat och utmärkelser.
- Stina Hoeven inför mötet om den motion angående dragprov som hon tänker skicka in till centralstyrelsen till SPHK: årsmöte i jan. 1985.
- Sekr. i rasklubben Gun Andersson skall samla in alla resultat från dragtävlingar säs-84-85.
- Dragprovet sk utvärderas i april-85.
- Alf Johansson föreslog att de skulle anordnas inofficella draglävlingar med entré Samojeder för att väcka dragintresse.
- Klaskan Halamutes rassekt. har lämnat positivt svar ang. motionen om en domarkonferens, och svar väntas från de övr. rassektionerna.
- Gävle-Dala dist. åtag sig att anordna en drag/utställninghelg i trakten kring Björnsjö i Dalarna 23-24 feb.-85.
- Motionen från Birgit Hillerby angående valpförmedlingen bordlades till efter SPHK:s årsmöte.
- Markägaren berömde arrangörerna för god ordning i samband med Hammarstagsutställningen och önskar SPHK välkommen åter.
- Mötets ordförande Kurt Hamnstedt tackar för ett fint möte med sand o frisk debattlanda och förklarade mötet avslutat.

Vid Protokollet
Gun Andersson

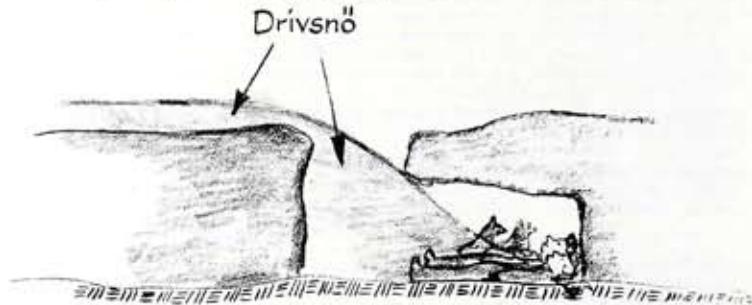
"Uppna DM i Vagnsrace" i LAXSJÖN den 27/10-1984

RESULTAT:	5-spenn	3-spenn
1.Sylvia Ingemarsson	SH 11,01	1.Asa Sjöö SH 11,28
2.Jan Svensson	SH 11,25	2.Jan Hallbom Gr1.-SH 11,42
3.Jan Berthelsen	SH 12,13	3.Mats Johansson SH 12,36
4.Elsa Karlsson	Samoj. 15,56	4.Frank Ouchterlony Gr1. 13,50
5.Stig Juhlander	Gr1. 17,07	5.Mikael Spelen Gr1. 14,28
6.Göte Gundersson	Gr1. 17,17	6.Ingrid Sandberg SH 17,25
		7.Roland Lundin Samoj. 27,29

Dödemarschen
Orkanartade vindbyar gjorde att vi inte vågade försöka ta på oss pälsarna, med risk för att dom skulle blåsa bort. När jag höll skidstaven - en tung bambustav med stor truga - i handremmen, så låg den vibrerande helt i vägplanet. En företeelse som jag aldrig senare upplevt ens med en lättare skidstav. Till slut fanns det inget annat val än att försöka gräva ner oss.

När jag började att gräva, stötte jag ganska snart mot marken. Jag gjorde då en nisch och lade spaden framför ansiktet som skydd och för att få en luftficka. Ganska snart var jag översnöad. En annan hundförare som började att gräva på samma plats stötte på min kropp - vilket kanske var tur för mig. Vi grävde sedan tillsammans och fann djupare snöläger. Först grävde vi en grop rakt ner och sedan vinkelrät ut inomfades själva förläggningssystemet. För varje spadtag som kastades upp drev gropen delvis igen. När vi efter flera timmars arbete äntligen var klara, hade vi ingen möjlighet att med snöblock stänga igen ingångsdörrarna, utan den fylldes med drivsnö. Fikten trängde in på kroppen, där vi låg med ett täcke av snö från öppningens övre del diagonalt ner mot våra bröst. Vi var tvungna att hela tiden hålla ben och fötter i rörelse för att inte förfrysa. Ovanför grottan dansade stormen, det låt som bruset av ett mäktigt hav. Av rädsla för kolosforgiftning vågade vi ej lagu mat. Trots våra magars protest tvungs vi inta födan i okokt skick. Den värsta törsten fick vi släcka med snö.

En spaningspluton som var avdelad som "skydd", hade i det hårt väderet tappat kontakten med kompaniet, trots att avståndet endast var 200 meter. När kompaniet grävt ner sig i snön, sökte kompanjén via radio att nå kontakt med övningsledningen - vilket inte lyckades.

Han fattade då beslutet att sända ut en patrull bestående av fjällvana karlar för att över fjället ta sig ner till bebyggelsen och nå kontakt med övningsledningen och begära hjälp. Patrullen hade att kämpa mot en snöstorm som översteg 30 sekundmeter. Det ansågs att stormen på sina ställen nätt en styrka av 37 sekundmeter. Efter en ohhygglig nattmarsch nådde patrullen på lördagsmorgonen fram till bebyggelsen - ett lappläger - och kunde slå larm. Ledaren för patrullen hade erhållit svåra köldskador.

Stor spaningsapparat organiserades genast. Det var militärer, civila från kringliggande gårdar och byar liksom fjällvana lappar. Från jämställets flygfält till ordnades även flygspaning, vilken dock försvirrade av det hårt väderet.

Lördag 4 mars.

För oss uppe på fjället var läget oförändrat. Stormen rasade fortfarande med oförminskad styrka. När jag vid ett tillfälle banade mig upp ur snögropen, syntes endast några skidspetsar - i övrigt intet liv. Ytterligare snö rasade

in genom hålet jag åstadkommit. Beslut hade fattats av kompanjén Widgren om fortsett marsch. Han var tvingad därtill - en natt ytterligare ute på fjället kunde ha slutat med katastrof. Det tog fem timmar för kapt. Widgren och fanj. Johansson att samla ihop kompaniet och hundtrossen. Hundföraren Enqvist med sitt spann stod dock ej att finna. Minna hundar gick inte frivilligt upp ur snögropen, utan vi blev tvungna dra dom upp med hjälp av linor. De vita kläderna frös snabbt till iskölleffekten i den hårt vinden torde na legat på 30-40 grader. Skidlöparblusen blev som ett pansar. Handskarna "ekade", när man slog dom mot varandra och pälsen stod för sig själv som en tunna. Hundföraren Thelin, som blivit sjuk, nedböddes i min sjukvårdspulka. Vid 14-tiden satte marschen igång. Allt som kunde undvankas från våra ryggväckar och pulkor kvarlämnades.

Den fortsatta marschen blev fruktansvärt grrys. Det blev ideliga halter för att kunna hålla samman. Det befäl som svarade för kön hade en mycket besvärlig uppgift. När någon sackade efter hördes hjärtskårande haltrop. En del lade sig ner av ren utmattning. Efter en kort stund bildades drivor kring "de fallna". Hördes - "Hjälp mig upp". Ingen hörde svara. Var och en fick nu klara sig själv. Alla kämpade för sin egen överlevnad. Hundarna tjöt som i dödsängest. Stundtals var det ingen som helst ordnad marsch, utan i stället en oordnad

massa som färdades fram. En del gick till fots - skidorna hade blåst bort. Mer än en gång kämpade jag mig fram med mitt spann helt på mäfå. Inga skidspår syntes och inte en minsta skymt av framförvarande. Vid ett tillfälle var jag ur kuré, men jag lyckades komma rätt igen. Man tänkte osökt på Armfeldts karoliner, som en gång under ohhyggliga strapatsor, med primitiv utrustning, färdades fram i dessa trakter. Nu var vi en modernt utrustad armé, som höll på att duka under.

Vid 19-tiden började terrängen luta utför. Vi stannade upp och kunde skymta mörka, fläckar i dalen framför oss. Var det skog eller berg? Plötsligt hördes rop och svängande ljussken syntes därnere. Vi var räddade! När de första fjällbjörkarna passerades brot glädjetåran fram. Att i mörkret bland fjällbjörkarnas hålla rätt kurs med hundspannen var ingen lätt uppgift. Uppbådade folk tog hand om oss, och vi fick logera i fäbodstugor över natten. Det blev oerhört trångt - men ett himmelrikt mot våra upplevelser uppe på fjället. Jag satt upp till kl 0500 för att kunna få utnyttja spisen för matlagning. Hundarna inhystes i en ladugård och vi var tvungna att i avlösningar hålla vakt hela natten. Tre hundar hade dött av strapatserna. Fäbodenvalen, som blev vår räddning, hette Lillängsvallen.

Söndag 5 mars.

Under dagen snöade det och fortfarande storm uppe på fjället. En glädjens stund blev det, när den saknade hunföraren Elmquist med sitt spann kom ner från fjället. Två nätter hade han fått tillbringa i sin bivack. Starkt gjort att ensam orientera sig ner till fäbodvallen. Under dagen gjorde vi upp stora eldär för att kunna torka våra kläder.

På söndagsförmiddagen hade den försunna spaningsplutonen lyckats ta sig ner till bebyggelsen. Plutonen hade tvingats att ytterligare en gång gå i snöbivack. Fem man hade försunnit under snöstormen. Det hade varit omöjligt för de uttröttade manarna och i mörkret att försöka leta efter de försunna. Ganska exakt kunde anges var de försunna kommit bort från plutonen. Det var även en omöjlighet för räddningsmanskap att i det hårliga väderet ta sig upp på fjället under söndagen.

Måndag 6 mars.

Vädret lättade något och patruller kunde sändas ut för att söka efter de saknade. Först påträffades tre av dessa varav en var död. Han låg i en liten grop intill en vinterväg - endast någon kilometer från gården Klinten. I sitt uttröttade tillstånd hade han troligen lagt sig ner för att vila, men krafterna räckte inte längre till, utan han dukade under. De två andra låg i sovsäckar ovanpå snön bredvid varandra. De var mycket svårt medtagna och avled senare. Två hade grävt ner sig men var svårt köldskadade. Åtskilliga i plutonen hade ådragit sig köldskador - en del fall mycket svåra. Andra åter var totalt utmattade och fick dras i pulkar ner till bilväg för transport till läkarhjälp.

För oss, som hade övernattat i Lillängsvallen, blev det skidmarsch ner till Bruksvallarna för att därifrån kunna busstransporteras till Ljusnedal. Vädrets mäster var även nu emot oss - det blev nollgradig före och slitsamt. I samband med ilastningen hade vi bundit upp våra hundar i ett staket alldeles intill vägen. Min hund Troll (schnauzern) hade blivit helt härlös på insidan av lären på grund av alla klämspar som bildats och slittit loss härrmenen. Han var nu inte heller i bästa form efter alla straparser han genomlidit. Ken när han kände doften av en löptik, som stod bunden intill honom, återvände livslusten. Troll lyckades sitta sig - och besteg den åtråvärda. Allmänt jubel i bussen. Det blev fördröjd avgångstid intill deg kärleksakten var över. I Ljusnedal ordnades förläggnings i folkets hus för hunförarna. Vi blev förslagna på hö - härligt! Hundarna installerades åter i en ladugård. Sjukvarter upprättades och läkarundersökning av all personal vidtogs. Dom flesta blev sjukskrivna. Själv klarade jag mig undan med lite lätt feber (38 gr.), väl orsakat av att ha varit blöt om fötterna.

Det blev så smäningos krigsrätt för att klargöra omständigheterna kring marschen. Glädjande nog blev det frikännande. Den tragiska utgången får helt tillskrivas det mycket hårliga och långvariga ovädret. Förbandet var specialutbildat för fjällvistelse under flera dygn. Det faktum att även tre hundar omkom är ett bevis på vilka svåra förhållanden som var rådande.

1985 års utgivningsdagar för Polarhunden

NR 1 Presstopp	1 feb.	utkommer	1 mars
NR 2	" 9 maj	"	8 juni
NR 3	" 18 juli	"	21 augusti
NR 4	" 15 sept.	"	16 oktober
NR 5	" 15 nov.	"	19 december

SÖDRA DIST.

Södra distrikts medlemmar kallas till årsmöte lördagen den 19 jan 1985 kl 18.00 i Norra Väthult, Gislaved.

Samma eftermiddag arrangeras också en draghundstävling för nome-körning, 3- och 6-spann samt för nordisk stil, en- och två-spann. Pris till bästa rena polar-spann i varje klass.

Den 20 jan anordnas dessutom en inofficiell utställning för polarhundar ägd av medlemmar i klubben. Hundar som genomfört lördagens tävling deltar utan extra kostnad i utställningen.

Domare blir Bo Lundström

Helgens bästa polarhund kommer att koras.

Anmälningssavgift till tävling+utställning är 100 kr/spann och enbart till utställningen 75 kr/hund

Upplysningar

om tävlingen av Keld och Elisabeth Nielsen 0371/910 23. Keld och Elisabeth håller även i frågor om mat och logi
om utställningen av Eva Nordh 0451/510 73 eller Susanne Karlsson 042/22 77 66, 18 90 00
och om årsödet av Olle Green 0433/12663.

Anmälningar senast den 29 dec 1984 till Eva Nordh Virvelvägen 14, 282 00 Tyringe på särskild anmälningsblankett. Avgifter sätts in på klubbens pg 475 39 81-2

Styrelsen

VÄSTRA DIST.

ÅRSMÖTE FÖR SPHK

VÄSTA DISTRIKTET DEN 12/1 1985

KL. 14.00 I DAMMEKÄRR.

Välkomna

Häpna poliser stoppade hundekipage

(Boden Kuriren) Fem polarhundar kom dragande på en mindre personbil på en allmän väg i utkanten av Boden. I bilen satt föraren och dirigerade hundarna. Häpna poliser från hundsektionen som var ute på träning stoppade det ovana ekipaget.

Det hände på tisdags eftermiddagen efter vägen mellan Gammelbyn och bruksunds-klubbens stuga väster om Buddbyträsket. Där var polisen på handträning. Vid 15-uhden kom de fem polarhundarna som drog personbilen. De var kopplade med en ledarhund och sedan i par på en tio meter lång lina. Föraren i 25-årsåldern dirigerade hundarna genom kommandorop genom sidofurten.

— Jag måste väl få träna hun-

darna, menade ägaren till polisen.

Men sådan träning på allmän väg är inte tillåtet. Det betraktas som vårdslöshet i trafik. Nu hamnar fallet på åkarens bord för rättslig prövning.

— Det finns ingen möjlighet att ha full kontroll över hundarna på vägen och vad händer om det dyker upp någon annan med hund där en sådan här gång, menar bodenpolisen.

Hur långt hundarna dragit bilen är oklart.

Till fototävlingen har inkommet bidrag från tre (3) medlemmar. Självklart så gör det inte att tävla med så få bidrag. Tävlingen avlyses.

POLARHUNDENS OMSLAG ska under kommande år ha en ras per nr. samt en neutral bild. Nr.5 (Julnumret) till omslag efterlyser jag nu bilder. Varje godkänd bild till omslag belönas med en diafilm. Välkomna med bidrag.

Ingrar de Forest på väg att erövra Sveriges första och himmels enda NM för Polarhundar i Nome-körning i Finland 1983.

Ledarhunden är Frosty (Zero Dargo x Arctic Trails Amber). Närman släden Igloo Pups Shakolik och skymd. Grey (Zeros Cider x Zeros Milky Way).

Foto: Eva Jörgensfeldt

Uppfödartipset Samojed: A = Innehar Avelshund

Zyklonens kennel
Gunn Andersson-Grape
Cyklonvägen 23
175 38 JÄRFÄLLA
Telefon 0758-250 74 A

Kennel Great
Elga Carlsson
Box 3505
HYTTBACKEN
Telefon 0225-321 42

Mona & Leopold Böttcher
Nyholm
570 20 BODAFORS
Telefon 0380-311 43

Släboda's kennel
Stina Hween
Adrav. Släboda
142 00 TRÄNGSUND
Telefon 0750-319 05 A

Barbro Karlsson
Nyhyttan
774 00 ASTESTA
Telefon 0226-200 19 A

Kennel Star Team
Ingrid Norrman
Tallkrogsv. 10
122 33 ENSKEDE
Telefon 08-49 62 46

Ulrika Dotzsky
Marklans Kennel
Pl. 8037
791 93 FALUN
Telefon 023-314 22

Explorer Kennel
Birgit Hillerby
Bergav. 19
141 49 HUDDINGE
Telefon 08-711 10 48 A

Rose-Marie Lantzsch
Blyberg 2611
796 00 ALVDALEN
Telefon 0251-520 65 dagtid A

Chatika Kennel
Astri Engen-Erlandsson
Snödroppsv. 12
146 00 TULLINGE
Telefon 08-778 48 51 A

annonser

HUSKYVALPAR

Om du ska sälja eller köpa SH-valpar, kontakta Lars Frichsen, som har hand om valginformationen för rasen.
Tel: 019/50636
SPHK:s RASKLUBB FÖR SIBERIAN HUSKY

SLÄDE KÖPES

Liten lätt beg. nemeslida m broen
Tel: 0620/30090 Lofto.

SÄLJES

Loknæle Foruman strl. 1½ passande
Grönlejel. Malamutehane. Använt 1
årsong. Tel: 0243/82489.

SLÄDE KÖPES

Beg. nemeslida till 3
el. fler hundar. Tel:
040/480929 Sverker/el.
0413/53226 Anders.

GRÖNLANDSHUNDVALPAR

Tik.
F. 5/9-84 Goda drag-
meriter på bilge för-
bildarna. Tel: 0960/17035
Göran Lind

GRÖNLANDSHUNDVALPAR

e. Amagle u Flämmyrren Vargö.
Hra draghundar med tra utst.
Reg. SKK. Robot till tävlings-
intresserade. I länsyren, Tel:
0451/20864.

DIVERSE

Fjäll och Flygskurs
med hundlärmning, deltagarpassad
i Brulevallorna en vecka i febr.
2-bildstur, bostut. Egen mat. 350:-
Ring 0684/20147 el. 010/308242.

GRÖNLANDSHUNDVALPAR

e. SUCH Litsaq (vinnare
1-spenn dam SM -83. u.
Santa, Båda föräld. fri-
tärtigade. Tel 0911/582 10

HUSKYVALPAR

O Minsten av Vargevans
u. Isiga av Brattalid.
Ola Kjønnes Botnli,
7580 Selbu, Norge.

ALASKAN MALAMUTE

Valpar efter välväxta och drag-
meriterade föräld. lev. klara i
jon. Erik Lindholm Hede. Tel:
0684/10679 eft. 18,00

SLÄDE KÖPES

Beg. bra "111björkis"
Tel: 0226/66079

SLÄDE KÖPES

Polarin mellanstorlek el. likvärdig, gärna med kopell,
snöklar och draglinor. Samt bättre beg. Loksele typ
Greishoppa el. Hudelanda, passande till medelst. A.M.
Helst inom Givle-Dala. Tel: 0243/82489. Göran Dernebo.

HUSKYVALP

Flik F. 13/7
e Grey u Utöpin
L och A. Frichsen
Tel: 019/50636

HUSKYVALPAR

Nils o Siekan Hjelm
Tel: 0650/42060

SAMOJEDVALPAR

F. 29/10-84 Tel:
0647/20448.

HUSKYVALPAR

väntas omkring
15 Jan. Birger
Holmström. tel
0611/22372.

GRÖNLANDSHUNDVALPAR

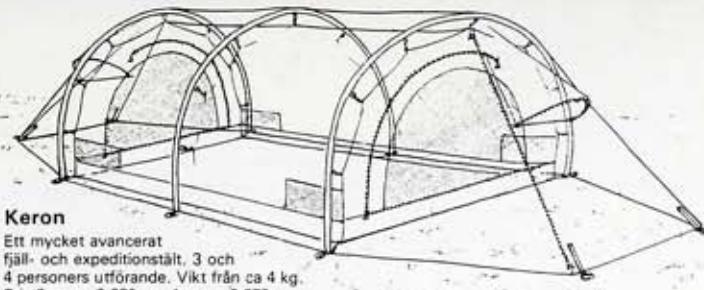
e. Buck (Åredr. vinnare -84)
u. Tuna, Tel 0684/10123.
Lennart Persson.

SÄLJES

Sovsäck, Alaska Nordpolen.
0647/70336.

S-840 43 HACKÅS **HILLEBERG**

Tel. 063-704 95

Keron

Ett mycket avancerat
fjäll- och expeditionstält, 3 och
4 personers utförande. Vikt från ca 4 kg.
Pris 3-mans 2.280:-, 4-mans 2.370:-.

Under vissa förhållanden är det bara Keron som gäller!

Henrik Taube och Taisto Thornéus, drag-
hundsentusiaster i Norrbotten, genomförde i
fjöl den längsta färden någonsin på europeiska
fastlandet med draghund; de tog hela
skandinaviska fjällkedjan!

Stalon

Allroundtält. Lätt och rymligt.
För 2, i nodalt 3 personer. Vikt
ca 3,4 kg. Pris 1.360:-

Nammatj

Ett riktigt höghöjdstält för 2 per-
soner. Perfekt vid kälteurter
och andra miljöer där varje
gram väger tungt. P5 grund av
den låga vikten, ca 2,8 kg, också
lämpigt som emmanstält.
Pris 1.350:-

"Under april-maj 1983 gjorde vi färden vi drömt om,
från Sälen till Ishavskusten. Det tog 38 dygn att köra
de 1.700 km och det är givet att vår utrustning ställdes
på hård prov. Dagarna blir långa och man tar ut maxi-
malt av sig själv, man har varken tid eller örk att pyssla
med saker som inte fungerar.

En av de viktigaste utrustningsdetaljerna i sådana
sammanhang är tältet; det måste vara lätt och snabbt
att resa, stå kvar i alla väder och ge god komfort.

Vi hade sett Kerontältet från Hilleberg tidigare, en
del av våra kompisar häruppe i norr (varav en del också
kör draghund) hade skaffat tält från Hilleberg och de
var nöjd. Därför valde vi ett Keron 4 för vår färd.

Det motsvarade i allt våra högt ställda krav och vi
kan verkligen rekommendera det. Vi har förresten
också köpt in Kerontältet från Jukkasjärvi Hembygdstöre-
ning där de kommer till användning för turer med tu-
ristar, sommar som vinter."

**Skicka mig din broschyr om samtliga tält och den nya
biväcksäcken!**

Namn

Adress

Postnr/Ort